II

(Nelegislativní akty)

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2016/2395

ze dne 5. srpna 2016

o státní podpoře SA.32619 (2012/C) (ex 2011/N) oznámené Španělským královstvím k odškodnění některých nákladů na uvolnění digitální dividendy

(oznámeno pod číslem C(2016) 4886)

(Pouze španělské znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 108 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek v souladu s výše uvedenými ustanoveními ([1]), a s ohledem na tyto připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

1. ŘÍZENÍ

(1) Dne 5. července 2011 oznámily španělské orgány Komisi dvě opatření státní podpory. Opatření I se týkalo dotací pro obyvatele kolektivních budov, kteří za účelem zajištění dalšího příjmu kanálů volného vysílání ([2]), jež byly dosud vysílány v pásmu 790–862 MHz (dále jen „pásmo 800 MHz“), museli modernizovat stávající infrastrukturu pro příjem zemského digitálního televizního vysílání (dále též „DTT“) nebo přejít na jinou platformu podle vlastního výběru. Opatření II předpokládalo odškodnění veřejnoprávních i soukromých provozovatelů vysílání za dodatečné náklady spojené s jejich povinností zajistit v průběhu uvolňování digitální dividendy ([3]) souběžné vysílání (tzv. simulcast).

(2) Po výměně několika dopisů se španělskými orgány o oznámených opatřeních přijala Komise dne 25. dubna 2012 rozhodnutí ([4]) v tom smyslu, že k opatření I námitky nevznese a že v souvislosti s opatřením II zahájí formální vyšetřovací řízení podle ustanovení čl. 108 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva“), a to jak pokud jde o veřejnoprávní, tak pokud jde o soukromé provozovatele vysílání. Rozhodnutí Komise o zahájení řízení (dále jen „rozhodnutí o zahájení řízení“) bylo dne 19. července 2012 zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ([5]). Komise vyzvala zúčastněné strany, aby k tomuto opatření předložily své připomínky.

([1]) Rozhodnutí Komise 2012/C-213/03 ze dne 25. dubna 2012 (Úř. věst. C 213, 19.7.2012, s. 41).
([2]) Volným vysíláním se rozumí služby televizního a rozhlasového vysílání poskytované v otevřené (nekódované) podobě, které může přijímat každý, kdo disponuje vhodným přijímacím zařízením pro příjem signálu a sledování či poslech obsahu, a to bez nutnosti hradit předplatné či jiné průběžné náklady nebo jednorázové poplatky (např. platby za zhlédnutí (pay-per-view)). V tradičním smyslu se jedná o vysílání přenášené zemskými rádiovými signály a přijímané anténou.
([3]) Odpovídá pásmu 800 MHz.
([4]) C(2012) 2533 final.
([5]) Viz poznámka pod čarou 1.

(3) Španělské orgány předložily své připomínky k rozhodnutí o zahájení řízení dopisy ze dne 29. června 2012, 12. prosince 2012 a 6. června 2013. Dále proběhly dvě telekonference se španělskými orgány: první se konala dne 24. června 2013 a druhá dne 3. června 2014. Kromě toho se s nimi konaly i tři schůzky: první v červnu 2014, druhá v prosinci 2014 a třetí v březnu 2015.

(4) Komise rovněž dopisem ze dne 7. srpna 2012 obdržela připomínky společnosti Abertis Telecom ([6]) (dále jen „společnost Abertis"), dopisem ze dne 14. srpna 2012 připomínky společnosti Sociedad Gestora de Televisión NET TV (dále jen „společnost NET TV"), dopisem ze dne 17. srpna 2012 připomínky organizace Broadcast Networks Europe (dále jen „organizace BNE"), dopisy ze dne 20. srpna 2012 a 21. června 2013 připomínky Evropské vysílací unie (dále jen „EBU") a konečně dopisy ze dne 19. srpna 2012 a 30. října 2012 připomínky společnosti SES Astra (dále jen „společnost Astra"). V průběhu vyšetřování proběhlo několik telekonferencí a schůzek: v červnu a prosinci roku 2013 a v červnu a prosinci roku 2014 mezi Komisí a EBU a v červnu, červenci a prosinci roku 2013 a v dubnu a listopadu roku 2014 mezi Komisí a společností Astra. Španělské orgány zaslaly své vyjádření k připomínkám společnosti Astra dne 12. prosince 2012.

(5) Dne 3. září 2014 španělské orgány stáhly oznámení týkající se odškodnění za náklady vzniklé veřejnoprávním (nikoliv však soukromým) provozovatelům vysílání v souvislosti se souběžným vysíláním. Informovaly Komisi o tom, že uvedené odškodnění má být na základě koncepce služeb obecného hospodářského zájmu upraveno královským výnosem č. 677/2014 o poskytnutí přímých grantů veřejnoprávním provozovatelům vysílání. Výnos byl vyhlášen ve španělském úředním věstníku ([7]) dne 6. srpna 2014 ([8]).

(6) Španělské orgány nepředložily k oznámení o opatření II žádné další změny.

(7) Vzhledem k tomu, že část opatření II, která se týkala veřejnoprávních provozovatelů vysílání, španělské orgány v září roku 2014 stáhly, stalo se formální vyšetřovací řízení ohledně této části opatření II bezpředmětným. Komise se proto rozhodla formální vyšetřovací řízení k této části opatření II ukončit. Toto rozhodnutí se týká výhradně oznámeného odškodnění za náklady na souběžné vysílání soukromých provozovatelů vysílání (dále jen „sporné opatření").

2. POPIS SPORNÉHO OPATŘENÍ

2.1. Souvislosti

(8) Využití přínosů digitální dividendy prostřednictvím bezdrátového širokopásmového připojení k pokrytí všech oblastí včetně vzdálených a venkovských regionů je významným cílem Digitální agendy pro Evropu ([9]), a tedy i součástí strategie Evropa 2020 ([10]). K vybudování bezdrátových sítí potřebují mobilní operátoři rádiové frekvence, na kterých přenášejí svůj signál, přičemž tyto frekvence jsou vzácným zdrojem. Jestliže jsou tyto frekvence v členských státech obsazeny zemským televizním vysíláním, musí se provozovatelé zemského vysílání přesunout buď na jinou vysílací platformu (širokopásmové sítě, kabelové sítě či satelitní vysílání), nebo na jinou (nevyužívanou) frekvenci v dostupném spektru, která je pro tento účel vhodná. V roce 2009 Komise doporučila, aby členské státy zajistily, že všechny služby zemského televizního vysílání přestanou využívat technologii analogového vysílání, a aby podpořily regulační snahy směřující k uvolnění cenného pásma s frekvencí 800 MHz pro služby elektronických komunikací. Tento proces se označuje jako uvolňování digitální dividendy ([11]) a týká se výhradně služeb zemského televizního vysílání.

(9) V důsledku uvolňování digitální dividendy vznikají provozovatelům zemského vysílání náklady na přechod, do kterých spadají i náklady na souběžné vysílání signálu ve starém i novém frekvenčním pásmu ([12]).

([6]) Společnost Abertis Telecom S.A., nyní Cellnex Telecom, S.A.

([7]) *Boletín Oficial del Estado*.

([8]) Real Decreto 677/2014, de 1 de agosto, por el que se regula la concesión directa de subvenciones a prestadores del servicio público de comunicación audiovisual televisiva de ámbito estatal e autonómico, destinadas a compensar los costes derivados de la emisión simultánea y transitoria de sus canales de televisión durante el proceso de liberación de la banda de frecuencias 790-862 MHz.

([9]) Sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů. KOM(2010) 245 v konečném znění/2.

([10]) EVROPA 2020 – Strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění. KOM(2010) 2020.

([11]) Doporučení Komise 2009/848/ES ze dne 28. října 2009 k usnadnění uvolnění digitální dividendy v Evropské unii (Úř. věst. L 308, 24.11.2009, p. 24). Provedení tohoto procesu po praktické stránce se ponechává na členských státech. Úlohou Komise je zajistit jeho bezproblémový průběh v souladu s právními předpisy EU o státní podpoře, a to zejména se zásadou technologické neutrality.

([12]) Některé členské státy poskytly v souvislosti s digitalizací vysílání (dále též „přechod na digitální vysílání") státní podporu. Konkrétně byla podpora poskytnuta na podporu sociálně znevýhodněných domácností při nákupu nových dekodérů. Jestliže byly dodrženy zásady technologické neutrality, nutnosti a přiměřenosti, mohla být takováto opatření přijata.

2.2. **Evropská politika týkající se uvolňování digitální dividendy**

(10) V posledních letech prošel sektor vysílání v důsledku zavádění digitálních technologií významnými změnami. Ve srovnání s analogovým televizním vysíláním umožňuje digitální vysílání lepší využití frekvenčního spektra jakožto vzácného zdroje, čímž vzniká prostor pro více televizních kanálů. Sdělení Komise z roku 2003 o přechodu z analogového na digitální vysílání ([13]) vyzdvihlo přínosy plynoucí z přechodu na digitální vysílání a dalo podnět k debatě o orientaci politik EU v otázkách jako například, v jaké šíři by se spektrum mělo uvolnit a jak jej v budoucnu využít.

(11) Přechod z analogového vysílání na digitální vedl k uvolnění části rádiového spektra, která se do té doby využívala pro televizní vysílání. Umožnila to větší efektivita digitální technologie ve srovnání s technologií analogovou. Část spektra uvolněná díky tomuto zlepšení se nazývá „digitální dividenda".

(12) V rámci mezinárodních dohod, jako jsou např. dohody z Regionální konference o radiokomunikacích (RRC-06) Mezinárodní telekomunikační unie (ITU) v červnu roku 2006 a ze Světové konference o radiokomunikacích (WRC-07) v listopadu roku 2007, se dospělo k závěru, že vedle vysílacích a pevných služeb má být pásmo 800 MHz primárně přidělováno i mobilním službám ([14]). Vzhledem k tomu, že byly předtím v počáteční fázi plánování přechodu z analogové technologie na digitální tyto frekvence přiděleny službám vysílání, však některé členské státy, jako například Španělsko, o možnosti využít uvolněné spektrum 800 MHz pro jiné služby než zemské vysílání neuvažovaly.

(13) Ke konci roku 2007 prostudovala Komise v souvislosti s celosvětovým nárůstem poptávky po rádiovém spektru a s efektivnějšími technologiemi možnosti a mimořádný potenciál jak pro komerční využití, tak pro inovace a růst, které by mohly vyplynout z digitální dividendy, kdyby se využila k poskytování pokročilých služeb elektronických komunikací. Komise dospěla k závěru, že k plnému využití přínosů digitální dividendy by bylo nutné, aby členské státy příslušné spektrum pro služby elektronických komunikací přidělily současně v co nejkratším možném termínu ([15]).

(14) Sdělení Komise z roku 2009 nazvané „Digitální dividenda, zdroj sociálních přínosů a hospodářského růstu" ([16]) doporučilo členským státům, aby k určitému dni dohodnutému na úrovni EU přestaly využívat pásmo 800 MHz pro vysílací služby s vysokým vysílacím výkonem a plně provedly rozhodnutí EU o technické harmonizaci.

(15) V neposlední řadě uložilo rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 243/2012/EU o vytvoření víceletého programu politiky rádiového spektra ([17]) všem členským státům povinnost přidělit pásmo 800 MHz službám elektronických komunikací do 1. ledna 2013 ([18]). Toto rozhodnutí dalo Komisi oprávnění udělit do 31. prosince 2015 v případě výjimečných vnitrostátních nebo místních podmínek nebo potíží s přeshraniční koordinací kmitočtů zvláštní výjimky ([19]).

([13]) Sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o přechodu z analogového na digitální vysílání (od přechodu na digitální vysílání k ukončení analogového vysílání). KOM(2003) 541 v konečném znění.

([14]) Přidělení tohoto pásma, z něhož měly mít vedle vysílacích a pevných služeb primárně prospěch služby mobilní, mělo proběhnout od roku 2015 nebo i dříve, a to v případě potřeby na základě technické koordinace s jinými zeměmi.

([15]) Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Plné využití výhod digitální dividendy v Evropě – společný přístup k využívání spektra uvolněného přechodem na digitální vysílání. KOM(2007) 700 v konečném znění.

([16]) Sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů „Digitální dividenda, zdroj sociálních přínosů a hospodářského růstu". KOM(2009) 586 v konečném znění.

([17]) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 243/2012/EU ze dne 14. března 2012 o vytvoření víceletého programu politiky rádiového spektra (Úř. věst. L 81, 21.3.2012, s. 7).

([18]) Rozhodnutím Komise 2010/267/EU ze dne 6. května 2010 byly harmonizovány technické podmínky využívání kmitočtového pásma 790-862 MHz pro zemské systémy k poskytování služeb elektronických komunikací v Evropské unii (Úř. věst. L 117, 11.5.2010, p. 95).

([19]) Udělení zvláštních výjimek předpokládá čl. 6 odst. 4 rozhodnutí. V oznámení o svých opatřeních podpory Španělsko spoléhalo na tuto výjimku a argumentovalo v tom smyslu, že se na něj zvláštní výjimka vztahuje vzhledem k potížím spojeným s uvolněním spektra: konkrétně mimo jiné proto, že se mělo podle plánu týkat více než 1 300 televizních kanálů (na celostátní, regionální a místní úrovni), vzhledem ke složitému španělskému terénu, který si vyžaduje náročné plánování spektra, vzhledem k potřebě mezinárodní koordinace se sousedními evropskými a severoafrickými zeměmi. Podle prohlášení ministerstva průmyslu, energetiky a cestovního ruchu ze dne 13. března 2012 uvažovalo Španělsko o uvolnění digitální dividendy o jeden rok dříve, než se předpokládalo v oznámení, tedy do konce roku 2013. Ve skutečnosti byla digitální dividenda ve Španělsku uvolněna až 31. března 2015.

2.3. **Vývoj digitální dividendy ve Španělsku**

(16) Španělsko dokončilo přechod na DTT dne 3. dubna 2010, kdy bylo ukončeno analogové vysílání. Právní základ pro přechod z analogového na digitální zemské vysílání – národní technický plán pro DTT (dále též „NTP“) ([20]) – pochází již z roku 2005, kdy žádné plány na využití spektra (přiděleného Mezinárodní telekomunikační unií zemskému televiznímu vysílání) k jiným účelům neexistovaly. Tato skutečnost měla dva důsledky:

— Celé spektrum, které bylo uvolněno po ukončení analogového vysílání, bylo v roce 2005 vyhrazeno výlučně pro zemské televizní služby, a to s cílem zvýšit počet dostupných kanálů,

— V témže roce se španělská vláda rozhodla, že pásmo využije ke spuštění prvních vysílačů DTT, a usnadní tak zavádění nové digitální zemské technologie, aniž by k tomu bylo zapotřebí spektrum nejprve vyčistit.

(17) NTP a následná regulační opatření rozdělily území Španělska na tři oblasti:

a) Oblast I s 96 % španělského obyvatelstva, v níž provozovatelé vysílání nesli náklady na přechod sami. Přechod byl v této oblasti vzhledem k povinnosti rozsáhlého pokrytí obsažené v licencích provozovatelů vysílání povinný a nebyla na něj poskytnuta žádná státní podpora. Bylo ponecháno na provozovatelích vysílání a/nebo provozovatelích platforem, aby investovali do digitalizace sítě.

b) Oblast II s přibližně 2,5 % španělského obyvatelstva v odlehlých a méně urbanizovaných oblastech, v níž provozovatelé vysílání neměli na poskytování modernizované služby žádný komerční zájem. Z důvodu odporu provozovatelů vysílání k finanční účasti na modernizaci vysílacích středisek nezbytných pro vysílání jejich signálu zde financoval rozšíření pokrytí stát ([21]).

c) Oblast III se zbývající částí španělského obyvatelstva, jež představuje oblast, kde vzhledem k topografii nelze služby televizního vysílání poskytovat prostřednictvím zemské platformy a kde se využívá satelitního vysílání.

(18) Přechodem na digitální vysílání vznikly určité náklady i divákům. Jednotlivé domácnosti v oblasti I a II musely zakoupit dekodér, s jehož pomocí bylo fungování jejich televizních přijímačů upraveno k příjmu DTT. Obyvatelé kolektivních budov navíc museli zaplatit za úpravu přijímací infrastruktury na digitální signál. Obyvatelé oblasti III si museli pořídit zařízení pro příjem satelitního signálu, přičemž v některých případech jeho pořízení částečně či zcela financovaly regionální či místní orgány ([22]).

(19) V listopadu 2007, více než dva roky po schválení NTP, rozhodla Mezinárodní telekomunikační unie o tom, že pásmo 800 MHz se má primárně přidělovat také službám elektronických komunikací. Tehdy ve Španělsku pokrytí DTT prostřednictvím pásma 800 MHz již dosahovalo 80 až 90 % obyvatelstva.

(20) Španělsko poté v květnu 2009 rozhodlo, že pásmo 800 MHz určí pro elektronické komunikace. Toto oznámení mělo oporu v zákoně o udržitelném hospodářství ([23]). Tento zákon stanoví, že se frekvenční pásmo 800 MHz využívá především k poskytování služeb elektronických komunikací, a to v souladu s harmonizovaným způsobem jeho využití dohodnutým v EU ([24]). V článku 51 zákona o udržitelném hospodářství se stanoví, že provozovatelé vysílání veřejné služby i soukromí provozovatelé vysílání mají nárok na finanční odškodnění za veškeré náklady spojené s přerozdělením využití spektra, jež je nezbytné k uvolnění pásma na frekvenci 800 MHz, zejména pak nákladů na souběžné vysílání ([25]). Právním základem sporného opatření je tedy toto ustanovení vnitrostátního právního předpisu.

([20]) Real Decreto 944/2005, de 29 de julio, por el que se aprueba el Plan técnico nacional de la televisión digital terrestre.

([21]) Opatření provedená španělskými orgány k rozšíření pokrytí DTT v oblasti II posoudila Komise ve dvou rozhodnutích: v rozhodnutí Komise ze dne 19. června 2013 o státní podpoře poskytnuté Španělským královstvím na zavedení digitálního pozemního televizního vysílání ve vzdálených a méně urbanizovaných oblastech s výjimkou oblasti Kastilie-La Mancha (SA.28599) a rozhodnutí Komise ze dne 1. října 2014 o státní podpoře poskytnuté orgány autonomní oblasti Kastilie-La Mancha na zavedení digitálního pozemního televizního vysílání ve vzdálených a méně urbanizovaných oblastech autonomní oblasti Kastilie–La Mancha (SA.27408).

([22]) Viz např. rozhodnutí Komise ze dne 8. února 2012 ve věci *Captación de television digital en Cantabria*.

([23]) Ley 2/2011, de 4 de marzo, de Economía Sostenible.

([24]) Viz poznámka pod čarou 17 a 18.

([25]) V článku 51 zákona o udržitelném hospodářství je uvedeno: „*Náklady na přerozdělení využití spektra nezbytného k uvolnění frekvenčního pásma 790–862 MHz ponese správa […]*“.

(21) Vzhledem k tomu, že pásmo 800 MHz v době změny jeho určení ([26]) využívali provozovatelé vysílání DTT, bylo třeba přesunout tyto provozovatele vysílání z využívaných kanálů na jiné kanály v pásmu 694–790 MHz (dále jen „700 MHz“). Tento proces stanovil královský výnos č. 365/2010 ([27]), který upravil přidělování multiplexů DTT po ukončení analogového vysílání.

(22) Královský výnos č. 365/2010 obsahuje ustanovení o pěti multiplexech, ([28]) které mají nahradit multiplexy používané v pásmu 800 MHz. V souvislosti s touto migrací vznikly následující obtíže:

— Zajištění přechodného období, v němž se digitální televizní signál musel vysílat současně v pásmu 800 MHz a 700 MHz, neboť nebylo možné provést okamžitou migraci na nové multiplexy,

— Nové multiplexy odpovídají kanálům rádiového spektra, které se pro vysílání DTT dříve nepoužívaly. Z tohoto důvodu se ve většině budov s více domácnostmi musela infrastruktura příjmu televizního vysílání upravit tak, aby vyhovovala nové situaci.

(23) Královský výnos č. 365/2010 stanovil, že se do konce roku 2014 musí vysílací kanály přenést na jiné frekvence pod úrovní 790 MHz. Rovněž zavedl pro provozovatele vysílání povinnost souběžného vysílání v obou frekvenčních pásmech až do definitivního přidělení multiplexů v pásmu 700 MHz.

(24) V roce 2011 se Španělsko rozhodlo, že pásmo 800 MHz provozovatelům telekomunikačních sítí přidělí na základě aukce ([29]). Telekomunikační operátoři, kterým byly přiděleny nové frekvence, za tyto frekvence do června 2012 zaplatili a zavázali se dosáhnout (prostřednictvím libovolných technologií nebo v jiném frekvenčním pásmu) pokrytí, jež do roku 2020 umožní připojit rychlostí alespoň 30 Mbps nejméně 90 % sídel s méně než 5 000 obyvateli.

(25) Španělské orgány odhadovaly, že sporné opatření v závislosti na konkrétním území v rámci oblasti I potrvá 6 až 24 měsíců, že by však mělo skončit nejpozději 31. prosince 2014 ([30]). Odhadovaná výše celkového rozpočtu na opatření byla 100–200 milionů EUR ([31]). Odškodnění nemělo překročit 100 % nákladů, které provozovatelům vysílání v důsledku povinného souběžného vysílání vznikly.

2.4. **Popis trhu**

(26) Sporné opatření se týká odvětví vysílání, v němž působí dvě hlavní skupiny subjektů, přičemž každá z nich vyvíjí činnost na jiné úrovni produktového řetězce v oblasti vysílacích služeb: i) provozovatelé televizního vysílání a ii) provozovatelé platforem.

(27) Provozovatelé vysílání jsou tvůrci televizních kanálů. Nakupují či sami tvoří televizní obsahy, jejich skládáním vytvářejí náplň kanálů a poskytují je veřejnosti prostřednictvím různých platforem (tj. satelitního vysílání, DTT, kabelového vysílání či IPTV ([32])). Kromě vysílání prostřednictvím DTT mohou provozovatelé vysílání vysílat své placené kanály (pay-per-view) nebo volné kanály prostřednictvím jiných platforem, např. prostřednictvím platformy satelitního vysílání Movistar+.

(28) Vysílání volných celostátních, regionálních a místních kanálů, jež divákům bezplatně poskytují veřejnoprávní provozovatelé vysílání (na celostátní úrovni RTVE), kvalifikoval zákonodárce jako veřejnou službu ([33]). Naopak vysílání volných kanálů poskytované soukromými provozovateli jako veřejná služba kvalifikováno nebylo ([34]). Soukromým provozovatelům vysílání byly vydány licence k vysílání na přidělených frekvencích, které vyprší nejdříve v roce 2025.

([26]) Ve skutečnosti využívali ve Španělsku provozovatelé vysílání frekvence v pásmu 800 MHz do 31. března 2015.

([27]) Real Decreto 365/2010, de 26 de marzo, por el que se regula la asignación de los múltiples de la Televisión Digital Terrestre tras el cese de las emisiones de televisión terrestre con tecnología analógica.

([28]) Multiplex je signál vytvořený agregací jiných signálů za účelem zlepšení jejich přenosu a vysílání. V dotčené době existovalo celkem osm multiplexů s celostátním pokrytím (dva pro veřejnoprávní televizi a šest pro soukromé televize).

([29]) Real Decreto 458/2011, de 1 de abril, sobre actuaciones en materia de espectro radioeléctrico para el desarrollo de la sociedad digital.

([30]) Podle královského výnosu č. 365/2010 mělo k uvolnění pásma 800 MHz pro provozovatele telekomunikačních sítí dojít do 31. prosince 2014. Vzhledem k prodlevám, k nimž u domácností při provádění úprav pro účely změny frekvencí došlo, byla ve Španělsku digitální dividenda uvolněna až 31. března 2015.

([31]) Jedná se o původní odhad vztahující se na veřejnoprávní i soukromé provozovatele vysílání.

([32]) Televize přes internetový protokol.

([33]) Podrobnosti jsou k nalezení v rozhodnutí o zahájení řízení.

([34]) Součástí licence vydané státem je také přidělení frekvence pro zemské vysílání. Celostátními soukromými provozovateli vysílání jsou: Atresmedia (Antena 3+La Sexta), Mediaset España (Telecinco+Cuatro), Veo TV a Net TV. Kromě celostátních soukromých provozovatelů vysílání existuje i několik regionálních a místních provozovatelů vysílání.

(29) Aby obyvatelstvo mohlo skutečně využívat televizních služeb, ukládá španělský zákon veřejnoprávním i soukromým provozovatelům vysílání povinnost zajistit minimální pokrytí prostřednictvím zemské sítě. Tato povinnost zajistit pokrytí je navázána na poslání veřejné služby, které je svěřeno veřejnoprávním provozovatelům vysílání, i na licence vydané soukromým provozovatelům vysílání. Veřejnoprávní provozovatelé vysílání jsou povinni zajistit pokrytí pro nejméně 98 % obyvatel Španělska a soukromí provozovatelé vysílání nejméně pro 96 % obyvatel.

(30) Provozovatelé platforem jsou soukromé subjekty nebo subjekty pod veřejnou kontrolou, které provozují technologickou infrastrukturu nezbytnou k přenosu a vysílání kanálů, které vytvořili provozovatelé vysílání, pro veřejnost. V minulosti existovala pouze platforma pro analogové zemské vysílání. Rozvoj technologie otevřel na trh cestu dalším platformám, přičemž v současnosti jsou ve Španělsku k dispozici čtyři vysílací platformy:

i) zemské vysílání, kterým se až do uvolnění digitální dividendy v pásmu 800 MHz přenášelo přibližně 30 celostátních a řada regionálních a místních kanálů volného vysílání a také dva kanály placené televize;

ii) satelitní vysílání, které probíhá v pásmu s jinou rádiovou frekvencí než DTT ([35]) a které nabízí různé služby (včetně kanálů volného vysílání a placené televize);

iii) kabelové vysílání, kterým se přenáší různé televizní kanály (včetně většiny kanálů volného vysílání dostupných prostřednictvím DTT) na základě předplatného;

iv) vysílání IPTV, které může být nabízeno prostřednictvím širokopásmového připojení FTTH a XDSL s rychlostí nejméně 8 Mbps pro vysílání televizního signálu. V rámci této platformy probíhá vysílání placených televizních kanálů a také většiny kanálů volného vysílání dostupných prostřednictvím DTT.

(31) DTT je ve Španělsku dominantní platformou a je též hlavním distributorem volného televizního vysílání. Zemská síť se skládá z přenosové infrastruktury a vysílacích středisek (která dále tvoří věže, vysílače aj.). Vlastníky vysílacích středisek jsou celostátní a regionální provozovatelé platforem a orgány veřejné moci (radnice či regionální samosprávy). Vzhledem k technickým omezením není zemské televizní vysílání k dispozici všem obyvatelům Španělska (signál např. není možné přijímat v řídce osídlených či horských oblastech – v oblasti III). Avšak díky povinnosti zajistit pokrytí, která byla provozovatelům vysílání (v oblasti I) uložena právní úpravou, a díky veřejným prostředkům uvolněným na rozšíření sítě DTT v odlehlých a méně urbanizovaných oblastech (v oblasti II) je platformou DTT pokryto přibližně 98,85 % obyvatel ([36]). Služby zbývajícím 1,15 % obyvatel Španělska se poskytují prostřednictvím satelitního vysílání. Podle společnosti Astra je satelitní vysílání jedinou platformou, která je z technického hlediska schopna zajistit šíření signálu celému obyvatelstvu Španělska ([37]).

(32) Pokud jde o jiné platformy, podle dostupných údajů španělského telekomunikačního regulačního orgánu ([38]) (dále jen „CMT“) by stávající sítí kabelové televize bylo možno pokrýt něco přes 20 % obyvatel a stávající širokopásmová síť (s technologií FTTH a XDSL) by mohla nabídnout služby IPTV 16,5 % obyvatel ([39]).

(33) Přenos a šíření signálu DTT zajišťují provozovatelé platforem ([40]), přičemž hlavním z nich je společnost Abertis ([41]).

([35]) Zatímco provozovatelé vysílání DTT využívají pásmo ultra krátkých vln (dále též „UKV“), provozovatelé satelitního vysílání přenášejí televizní signály v pásmu super krátkých vln (používá se pro ně zkratka SKV).

([36]) Ke sledování televize zemskou platformu využívá 93,5 % obyvatel. Pokud jde o přístup k televizním službám, zbývajících 5,35 % obyvatel dává přednost jiným platformám.

([37]) Satelitní platforma se skládá ze zemské stanice, družice a z přijímače sestávajícího z parabolické antény a dekodéru. Aby mohlo být v rámci regionu rozšířeno pokrytí satelitním vysíláním, je zapotřebí, aby bylo v prostorách zákazníka instalováno uvedené pozemní přijímací zařízení.

([38]) Comisión del Mercado de Telecomunicaciones.

([39]) V roce 2010 využívalo služby IPTV 855 584 domácností a služby kabelové televize 1 586 573 domácností. (Španělsko mělo celkem 47 021 031 obyvatel.) Bližší informace jsou k nalezení v každoroční zprávě CMT na internetových stránkách http://informeanual.cmt.es/.

([40]) Dalšími provozovateli platforem DTT na regionální úrovni jsou společnosti Itelazpi, Nasertic a TelecomCLM.

([41]) Jak je uvedeno ve 25. bodě odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení, španělský úřad pro ochranu hospodářské soutěže (Comisión Nacional de los Mercados y la Competencia, dále jen „komise CNMC“) zjistil, že společnost Abertis zneužila svého dominantního postavení na trzích se službou šíření DTT a souvisejícími maloobchodními přenosovými službami (CNMC Expediente S/0207/09 Transporte de Televisión). Společnost Abertis má povinnost umožnit přístup do své sítě pro vysílání signálů DTT dalším subjektům, jelikož se jedná o infrastrukturu, kterou nelze replikovat a která je nezbytná pro zajištění služby přenosu a vysílání signálu DTT. Společnost Abertis tyto služby přenosu a vysílání DTT také zajišťuje pro provozovatele vysílání, přičemž má dominantní postavení. Po provedení důkladné analýzy nákladů a příjmů společnosti Abertis zjistila komise CNMC, že při cenách, za které společnost umožňuje přístup ke svým střediskům, a vzhledem k podmínkám, které dojednala se zákazníky na maloobchodním trhu, nemají konkurenti, ačkoliv jsou stejně efektivní jako Abertis, marži, jež by jim umožňovala na trzích se službami přenosu a šíření signálu DTT přežít.

(34) Přibližně 10,8 % obyvatel Španělska ([42]) využívá služeb placené televize. Většina kanálů volného vysílání dostupných v DTT se rovněž vysílá (zdarma nebo v rámci balíčku placených služeb) na alternativních platformách. Druhou hlavní platformou pro služby placené televize je satelitní vysílání ([43]), přičemž dva hlavní provozovatelé platformy v této oblasti jsou společnosti Hispasat a Astra.

2.5. **Právní rámec pro soukromé (komerční) vysílání ve Španělsku**

(35) Práva a povinnosti soukromých provozovatelů vysílání, kteří vysílají prostřednictvím zemské platformy, jsou stanoveny v řadě právních aktů: v koncesích na poskytování služeb televizního vysílání, které jim byly uděleny, v jednotlivých prodlouženích těchto koncesí a v následných licencích. Soukromí provozovatelé vysílání, kteří chtěli využívat frekvence, jež jsou vzácným zdrojem, nejprve získali koncese, a to na základě nabídkového řízení vyhlášeného orgány. Aby se mohli účastnit koncesního řízení, museli předložit nabídky splňující podmínky stanovené ve výzvě k podání nabídek ([44]). Následně bylo provozovatelům vysílání uděleno právo vysílat kanály na frekvencích prostřednictvím zemské sítě, jejíž kapacita je omezená a musí být regulována státem. Koncese byly prodlouženy a v roce 2010 přeměněny na licence, které vyprší nejdříve v roce 2025 ([45]). Stát je vázán dobou platnosti licencí a může je odejmout pouze v případě nedodržení povinností ze strany provozovatelů vysílání ([46]). Nejsou-li provozovatelé vysílání schopni dodržet své povinnosti, mohou licence vrátit.

(36) Soukromí provozovatelé vysílání mají povinnost poskytovat služby prostřednictvím zemské sítě určitému minimálnímu procentu obyvatelstva, jehož podíl je v NTP stanoven na úrovni 96 %. Královský výnos č. 365/2010 stanovil, že v souvislosti s uvolňováním digitální dividendy mají provozovatelé vysílání povinnost souběžného vysílání na obou frekvencích, dokud nebudou definitivně přiděleny nové multiplexy ([47]).

(37) Původní koncese udělené soukromým provozovatelům vysílání na poskytování televizních služeb, prodloužení těchto koncesí a následné licence nijak neodkazovaly na právo na odškodnění za náklady na migraci či přerozdělení využití spektra. V NTP navíc bylo stanoveno, že pokud bude nutné vzhledem k vývoji trhu či technologickému rozvoji změnit způsob vysílání, mohou orgány pro vysílání zavést zvláštní podmínky, které se v koncesích nepředpokládaly ([48]). Pro tento případ nebylo v NTP stanoveno právo soukromých provozovatelů vysílání na odškodnění.

3. **FORMÁLNÍ VYŠETŘOVACÍ ŘÍZENÍ**

3.1. **Důvody k zahájení řízení**

(38) V rozhodnutí o zahájení řízení Komise za prvé uvedla, že sporné opatření zřejmě odpovídá všem kritériím stanoveným v čl. 107 odst. 1 Smlouvy, a proto by mohlo být ve smyslu uvedeného ustanovení považováno za státní podporu.

(39) Podle rozhodnutí o zahájení řízení jsou přímými příjemci sporného opatření jak veřejnoprávní, tak soukromí provozovatelé vysílání DTT.

([42]) „*Otro indicador de esta tendencia fue el aumento en más de un millón del número de abonados a la televisión de pago, que por primera vez superó los 5 millones de clientes.*“ (CNMC Informe Económico Sectorial de las Telecomunicaciones y el Audiovisual 2015, s. 3).

([43]) Jednotlivé platformy placené televize si mezi sebe v roce 2014 diváky rozdělily takto: IPTV – 38,8 %, satelitní vysílání – 30,2 %, kabelové vysílání – 23,7 % a DTT – 4,5 %. Zdroj: http://data.cnmc.es/datagraph/jsp/inf_anual.jsp.

([44]) Resolución de 25 de enero de 1989, de la Secretaria general de Comunicaciones, por la que se publica el acuerdo por el que se aprueba el pliego de bases del concurso para la adjudicación del servicio público de televisión, en gestión indirecta, y se dispone la convocatoria del correspondiente concurso público; Titulo III, derechos y obligaciones de los concesionarios.

([45]) Právní základ pro přeměnu oprávnění k poskytování audiovizuálních služeb poskytl zákon č. 7/2010 (Ley 7/2010, de 31 de marzo, *General de la Comunicación Audiovisual*). Platné koncese byly jednotlivými dohodami s příslušnými provozovateli vysílání přeměněny na licence – viz dohoda ze dne 11. července 2010 se společnostmi Antena 3, Telecinco, La Sexta a Veo a dohoda ze dne 28. května 2010 se společností Sogecable.

([46]) Například tehdy, když provozovatelé vysílání přeruší vysílání po dobu 15 či více dnů.

([47]) Španělské orgány dne 11. února 2016 informovaly Komisi, že povinnost soukromých provozovatelů vysílání zajišťovat souběžné vysílání byla zrušena královským výnosem č. 805/2014 ze dne 19. září 2014, kterým byl schválen nový národní technický plán pro DTT. Toto regulační opatření stanoví, že soukromí provozovatelé vysílání mohou při uvolňování digitální dividendy zvážit souběžné vysílání, ale není povinné. Tato změna však nebyla oznámena Komisi.

([48]) Disposición adicional decimocuarta. Condiciones especiales de emisión: „*En función de la evolución del mercado, de las posibilidades tecnológicas y del desarrollo de la televisión digital terrestre, el Gobierno podrá decidir el establecimiento de condiciones especiales de emisión en línea con las prácticas de los principales países europeos, no previstas en los actuales contratos concesionales.*“

(40) V rozhodnutí o zahájení řízení dále byli provozovatelé platformy DTT, zejména společnost Abertis, považováni za možné nepřímé příjemce sporného opatření.

(41) Komise vyjádřila pochybnosti, zda by bylo odškodnění za náklady, které by za normálních okolností byly zahrnuty do rozpočtu provozovatelů vysílání, v případě sporného opatření odůvodněné, a proto zpochybnila slučitelnost tohoto opatření. Předběžně dospěla k názoru, že by sporné opatření zvýhodňovalo některé podniky a narušovalo by hospodářskou soutěž na vnitřním trhu. Komise dospěla k závěru, že „*na základě stávajících informací může být tato podpora v případě, že nebudou přijata vhodná opatření, která by zejména řešila rušivý vliv na hospodářskou soutěž mezi provozovateli platforem, neslučitelná*."

(42) Komise proto požádala Španělsko, aby předložilo své připomínky týkající se sporného opatření a aby poskytlo veškeré informace užitečné pro jeho posouzení.

(43) Další konkrétní podrobnosti k důvodům, jež vedly k zahájení formálního vyšetřovacího řízení, jsou uvedeny v rozhodnutí o zahájení řízení, které je třeba považovat za nedílnou součást tohoto rozhodnutí.

3.2. **Připomínky španělských orgánů**

Připomínky španělských orgánů k rozhodnutí o zahájení řízení

(44) Podle španělských orgánů sporné opatření nepředstavuje státní podporu vzhledem k tomu, že příjemci při přechodu na nižší frekvenční pásmo nezískávají žádnou výhodu. Z tohoto pohledu představuje sporné opatření odškodnění ve smyslu čl. 106 odst. 2 španělské ústavy, podle něhož má stát povinnost poskytnout náhradu za případnou škodu způsobenou správním opatřením. Jestliže by se zjistilo, že sporné opatření představuje státní podporu, bylo by v každém případě slučitelné s vnitřním trhem podle čl. 107 odst. 2 písm. b) Smlouvy, neboť uvolnění digitální dividendy je podle španělských orgánů mimořádná událost.

(45) Případně by sporné opatření mohlo být prohlášeno za slučitelné s vnitřním trhem podle čl. 107 odst. 3 písm. c) Smlouvy, jelikož podle španělských orgánů: i) podporuje evropskou politiku týkající se digitální dividendy jako zdroje sociálních přínosů a hospodářského růstu; ii) napravuje selhání trhu; iii) je vhodným nástrojem, neboť se bude vztahovat pouze na ty provozovatele vysílání, kterým v důsledku povinnosti souběžného vysílání vznikají nechtěné náklady, přičemž odškodnění bude přísně omezeno na částku odpovídající těmto mimořádným výdajům; iv) má motivační účinek, protože pokud by podpora poskytnuta nebyla, mohli by se provozovatelé vysílání zdráhat zapojit do přerozdělování spektra a zajistit souběžné vysílání; v) je přiměřená, neboť pokrývá pouze dodatečné náklady vzniklé provozovatelům vysílání v důsledku přerozdělení kanálů; vi) je technologicky neutrální, neboť změna kanálů nezbytná k uvolnění digitální dividendy nemá vliv na jiné platformy; a vii) nenarušilo by hospodářskou soutěž vzhledem k tomu, že pokud by na sebe provozovatelé vysílání museli vzít náklady, aniž by jim bylo poskytnuto odškodnění, nenaplnila by se jejich očekávání ohledně budoucího růstu a prospělo by to účastníkům jiných trhů.

(46) V rozhodnutí o zahájení řízení byly španělské orgány vyzvány, aby předložily připomínky týkající se sporného opatření a poskytly mimo jiné: i) dokumenty (např. korespondenci s provozovateli vysílání či prohlášení) dokládající, že provozovatelé vysílání nejsou schopni financovat období souběžného vysílání z vlastních zdrojů; ii) doklady (např. nabídky, analýzu nákladů a přínosů *ex ante*, dokumenty k veřejné konzultaci na dotčené téma apod.), které by odůvodnily volbu zemské platformy (přesun zemského vysílání do nižšího frekvenčního pásma zemského vysílání) jako řešení problému, že frekvence jsou vzácným zdrojem; iii) shrnutí práv a povinností, jež provozovatelé vysílání podle současných licencí a koncesí mají, podmínek, za nichž lze tyto licence/koncese změnit, a důsledků takových změn (pro stát i pro provozovatele vysílání); iv) podrobný přehled nákladů spojených s úpravou infrastruktury, kterou jednotliví provozovatelé vysílání financují z vlastních zdrojů; v) vysvětlení dopadu časového rozvrhu uvolňování digitální dividendy; jakož i vi) další informace o způsobilosti provozovatelů placených televizních kanálů, jež se v současnosti vysílají prostřednictvím DTT.

(47) Španělské orgány odpověděly, že většina těchto informací již byla poskytnuta před zahájením formálního vyšetřovacího řízení. Španělské orgány se konkrétně vyjádřily k otázce týkající se požadovaných dokladů, které by

odůvodnily volbu zemské platformy jako řešení problému, že frekvence jsou vzácným zdrojem; argumentovaly přitom, že tato otázka přesahuje rámec posouzení neutrality sporného opatření a že nemají povinnost odůvodnit zamýšlená kompenzační opatření, která jsou jednoznačně slučitelná s právem Unie. Španělské orgány v souvislosti s licencemi soukromých provozovatelů vysílání argumentují nadále stejným způsobem, a to v tom smyslu, že stát má právo zavést technologicky neutrální licence s cílem zajistit splnění stanovené povinnosti 96 % pokrytí v oblasti I. Rovněž konstatovaly, že licence sice nepředpokládají nárok soukromých provozovatelů vysílání na odškodnění za náklady spojené s uvolněním digitální dividendy, ale takové odškodnění ani nevylučují. Kromě toho vysvětlily, že všichni soukromí provozovatelé vysílání, kteří poskytují audiovizuální služby ve veřejném zájmu bez licence, si mohou z dostupných technologií platforem vybrat. Toto právo se vztahuje i na soukromé provozovatele vysílání, kteří jsou držiteli licence, avšak pouze nad rámec povinnosti zajistit 96 % pokrytí a doplňkovým způsobem.

(48) Pokud jde konkrétněji o technologickou neutralitu, španělské orgány argumentovaly, že jejich oznámení dodržuje tuto zásadu v tom smyslu, že soukromí provozovatelé vysílání si mohli pro splnění povinnosti souběžného vysílání svobodně vybrat kteroukoliv z platforem (satelit, kabelovou televizi, ADSL, optická vlákna či DTT). Uvedly však, že se sporné opatření vztahuje výhradně na období souběžného vysílání. Když (přechodné) období souběžného vysílání skončí, povinnost těchto provozovatelů vysílání zajistit geografické pokrytí prostřednictvím DTT, kterou předpokládají platné licence, zůstane v platnosti i nadále. Španělské orgány dále vysvětlily, že povinnost soukromých provozovatelů vysílání zajistit 96 % pokrytí v oblasti I prostřednictvím DTT neznamená, že by přesně tento procentuální podíl španělského obyvatelstva ve skutečnosti přijímal programy provozovatelů zemského vysílání prostřednictvím přijímacích systémů pro DTT. Je tomu tak proto, že se s oblastí pokrytí technologií DTT mohou překrývat oblasti pokrytí alternativními technologiemi ([49]).

(49) Španělské orgány dospěly k závěru, že sporné opatření soukromé provozovatele vysílání, kteří využívají platformu DTT, nijak hospodářsky nezvýhodňuje, neboť se omezuje na náhradu mimořádných nákladů na souběžné vysílání, které přímo vyplývají z jejich povinnosti uvolnit pásmo 800 MHz.

Reakce španělských orgánů na připomínky společnosti Astra

(50) Jak je uvedeno ve 4. bodě odůvodnění, předložily španělské orgány vyjádření k připomínkám, které během formálního vyšetřovacího řízení předložila společnost Astra. Zdůrazňovaly, že společnost Astra neposkytuje nad rámec argumentů obsažených v rozhodnutí o zahájení řízení další informace.

(51) Španělské orgány vyzdvihly, že kritika ze strany společnosti Astra jednoznačně přesahuje rámec oznámeného sporného opatření: toto opatření se omezuje na dočasné odškodňování soukromých provozovatelů vysílání za náklady vzniklé v souvislosti se souběžným vysíláním. Podle názoru španělských orgánů je cílem společnosti Astra změna španělského regulačního rámce pro vysílání televizních kanálů v oblasti I, na což se oznámení nevztahuje. Španělské orgány také vysvětlily, že v praxi se sporné opatření nevztahuje jen na soukromé provozovatele vysílání využívající technologii DTT, nýbrž na všechny provozovatele vysílání volných kanálů ve Španělsku. Je tomu tak proto, že neexistují žádní provozovatelé vysílání, kteří by se omezovali výhradně na alternativní platformy, a zejména na satelitní vysílání. Satelitní vysílání se používá pro vysílání kanálů placené televize (zahraničních kanálů volného vysílání a mezinárodních verzí některých kanálů) sdružených do platformy Canal+ ([50]). Španělské orgány mají tedy za to, že provozovatelé vysílání volných kanálů přenášených prostřednictvím DTT a satelitní platforma Canal+ určitě nejsou součástí téhož trhu.

(52) Španělské orgány následně podrobně reagovaly na názor společnosti Astra, že sporné opatření nemá žádnou oporu v právu Unie, přičemž odkazovaly na rozhodnutí č. 243/2012/EU a směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/20/ES (dále též „směrnice o oprávnění“) ([51]).

(53) Pokud jde o jejich argumenty odkazující na rozhodnutí 243/2012/EU, poukázaly na skutečnost, že čl. 6 odst. 5 tohoto rozhodnutí stanoví toto: „Členské státy mohou ve vhodných případech a v souladu s právem Unie zajistit, aby přímé náklady na migraci rádiového spektra či nové přidělení pásem rádiového spektra pro jejich využívání byly přiměřeně kompenzovány v souladu s vnitrostátními právními předpisy.“ Španělské orgány vykládaly toto ustanovení ve spojení s 18. bodem odůvodnění, v němž se stanoví: „Členské státy by ve vhodných případech měly mít možnost zavést kompenzační opatření v souvislosti s náklady na migraci.“

([49]) Španělské orgány například uvádějí, že uživatelé platformy satelitní placené televize ve Španělsku obvykle z praktických důvodů přijímají kanály DTT prostřednictvím satelitního vysílání.

([50]) Jediná platforma placené televize, jejíž součástí je i většina programů volně přenášených prostřednictvím DTT.

([51]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/20/ES ze dne 7. března 2002 o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací (Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 21).

(54) Pokud se jedná o argumenty týkající se směrnice o oprávnění, shodovaly se španělské orgány v interpretaci článku 14 s výkladem společnosti Astra. V tomto článku se stanoví: „Členské státy zajistí, aby se mohla práva, podmínky a postupy týkající se obecných oprávnění, práv na užívání nebo práv na instalování zařízení měnit pouze v objektivně odůvodněných případech a přiměřeným způsobem." Uvedený článek dále stanoví: „Členské státy nesmějí omezovat ani odnímat práva na instalování zařízení před uplynutím doby, na kterou byla udělena, s výjimkou odůvodněných případů a popřípadě v souladu s příslušnými vnitrostátními právními předpisy týkajícími se náhrady za odejmutí práv."

(55) V této souvislosti španělské orgány argumentovaly, že v rozporu s tím, co je uvedeno v rozhodnutí o zahájení řízení, nevylučují licence provozovatelů vysílání odškodnění za náklady na souběžné vysílání, jelikož tyto náklady v okamžiku udělení licencí nebylo možno předvídat ([52]). Pokud jde o slučitelnost opatření s právem Unie, nesouhlasí španělské orgány s tím, že by se na sporné opatření vztahovaly příklady precedentů v judikatuře soudů EU citované v 65.–67. bodě odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení, a to z těchto důvodů: 1) odškodnění předpokládané sporným opatřením je přímým důsledkem povinnosti souběžného vysílání; 2) tato povinnost je slučitelná s rozhodnutím č. 243/2012/EU, které jak již bylo uvedeno, stanoví právo na odškodnění; 3) právní rámec pro odškodnění byl přijat v důsledku zavedení povinnosti souběžného vysílání; 4) náklady vzniklé v důsledku této povinnosti svým rozsahem přesně odpovídají výši odškodnění.

(56) S ohledem na plánované uvolnění pásma 700 MHz do roku 2020 se španělské orgány domnívají, že záporné rozhodnutí Komise ohledně sporného opatření může vytvořit překážku pro bezproblémový průběh této iniciativy EU.

Odškodnění za náklady na souběžné vysílání vzniklé veřejnoprávním provozovatelům vysílání

(57) Po přijetí královského výnosu č. 677/2014 španělské orgány v září roku 2014 stáhly oznámení týkající se odškodnění za náklady na souběžné vysílání vzniklé veřejnoprávním provozovatelům vysílání. Královský výnos vyjmenovává devět veřejnoprávních provozovatelů vysílání. Jeden z nich (společnost RTVE) pokrývá celé území Španělska a zbylých osm je regionálního charakteru. V případě všech těchto veřejnoprávních provozovatelů vysílání s jednoznačně vymezeným závazkem veřejné služby bylo souběžné vysílání prohlášeno za povinné, a to s cílem umožnit úpravu přijímacích systémů v domácnostech bez přerušení služeb. Celková výše veřejného financování byla nižší než částka původně předpokládaná v oznámení z roku 2011 a zkráceno bylo i trvání souběžného vysílání ([53]). Španělské orgány informovaly Komisi o tom, že královský výnos je v souladu s rozhodnutím Komise 2012/21/EU ([54]), a nepodléhá tedy oznamovací povinnosti.

(58) Pokud jde o odškodnění za souběžné vysílání pro soukromé provozovatele vysílání ([55]), španělské orgány dotčenou část oznámení v rámci opatření nestáhly.

3.3. **Připomínky zúčastněných stran**

(59) Všechny zúčastněné strany uvedené ve 4. bodě odůvodnění s výjimkou společnosti Astra předložily argumenty proti předběžným závěrům Komise o sporném opatření.

3.3.1. *Připomínky společnosti Astra*

(60) Společnost Astra, jež je soukromým provozovatelem satelitního vysílání, se domnívá, že sporné opatření jednoznačně představuje státní podporu, porušuje zásadu technologické neutrality a že by posílilo postavení dominantního provozovatele platformy DTT, společnosti Abertis. Podle společnosti Astra je společnost Abertis nepřímým příjemcem tohoto opatření.

(61) Pokud jde o dopad sporného opatření, je společnost Astra toho názoru, že ačkoliv se opatření omezuje na odškodnění za souběžné vysílání, pokrývalo by ve skutečnosti všechny náklady provozovatelů vysílání související s uvolňováním digitální dividendy.

([52]) V roce 1989.
([53]) Výše podpory činila přibližně 10 milionů EUR a souběžné vysílání trvalo tři až šest měsíců.
([54]) Rozhodnutí Komise 2012/21/EU ze dne 20. prosince 2011 o použití čl. 106 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie na státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby udělené určitým podnikům pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu (Úř. věst. L 7, 11.1.2012, s. 3).
([55]) Na rozdíl od veřejnoprávních provozovatelů vysílání nemají soukromí provozovatelé vysílání závazek veřejné služby a rozsah jejich povinnosti zeměpisného pokrytí je rovněž menší.

(62) Společnost Astra souhlasí s Komisí, že povinnost soukromých provozovatelů vysílání zajistit souběžné vysílání vyplývá z vnitrostátní právní úpravy (regulačního opatření) a jako taková nezakládá nárok na odškodnění. Podle společnosti Astra stanoví NTP, že orgány veřejné moci mohou pro vysílání s ohledem na regulaci trhu či technický rozvoj zavést zvláštní podmínky, které licence nepředpokládají, a to aniž by zakládaly právo na odškodnění.

(63) Společnost Astra rovněž poukazuje na skutečnost, že provozovatelé vysílání DTT o uvolňování digitální dividendy a o souvisejícím přesunu frekvencí věděli před přijetím královského výnosu č. 365/2010. Ze sporného opatření by měli prospěch výhradně tito provozovatelé vysílání, a to na úkor provozovatelů vysílání, kteří využívají jiné platformy.

(64) Pokud jde o právní posouzení sporného opatření, nesouhlasí společnost Astra s tvrzením, že toto opatření představuje mimořádnou událost, která by odůvodňovala použití čl. 107 odst. 2 písm. b) Smlouvy. Rovněž nesouhlasí s tvrzením, že sporné opatření splňuje požadavky čl. 107 odst. 3 písm. c) Smlouvy: podle společnosti Astra není technologicky neutrální, a proto by narušilo hospodářskou soutěž mezi provozovateli platforem. V tomto ohledu společnost Astra zdůrazňuje, že přímí příjemci sporného opatření mají při absenci odškodnění jednoznačně motivaci k souběžnému vysílání, neboť si potřebují udržet diváky a příjmy z reklamy, a to bez ohledu na další výhody, které jim plynou z uvolnění digitální dividendy (kdy je např. možné sledovat televizní vysílání v uvolněném pásmu 800 MHz na mobilních telefonech). Společnost Astra dále argumentuje v tom smyslu, že španělské orgány nepředložily nezávislou studii, která by dokládala, že sporné opatření představuje vhodnou, nezbytnou a přiměřenou podporu.

(65) Celkově se společnost Astra přiklání k tomu, aby byl španělský televizní trh v oblasti I otevřen a aby bylo alternativním technologickým platformám umožněno vzájemně hospodářsky soutěžit svými přednostmi.

3.3.2. *Připomínky společnosti Abertis*

(66) Podobně jako španělské orgány nepovažuje ani společnost Abertis vzhledem k neexistenci selektivního hospodářského zvýhodnění a narušení hospodářské soutěže sporné opatření za státní podporu. Pokud by Komise rozhodla, že toto opatření představuje státní podporu, měla by jej prohlásit za slučitelné ve smyslu čl. 107 odst. 3 Smlouvy.

(67) Společnost Abertis poskytla informace v tom smyslu, že by z volby technologie používané provozovateli vysílání při souběžném vysílání neměla ani prospěch ani újmu. Domnívá se, že odškodnění za souběžné vysílání by mohlo vést i ke zvýšení konkurence mezi jednotlivými platformami, které by prospělo trhu s vysílacími službami a spotřebitelům.

(68) Společnost Abertis hájí efektivitu technologie DTT, avšak nesouhlasí s tím, že by využití této konkrétní technologie při souběžném vysílání bylo určující pro to, jakou platformu budou provozovatelé vysílání využívat v budoucnu. Na druhou stranu společnost Abertis připouští, že signál DTT bude i nadále vysílán výhradně prostřednictvím technologie DTT za podmínek zakotvených v licencích provozovatelů vysílání.

(69) Celkově společnost Abertis s předběžnými závěry Komise týkajícími se sporného opatření nesouhlasí.

3.3.3. *Připomínky EBU*

(70) Ani EBU se nedomnívá, že sporné opatření představuje státní podporu. V případě, že by se Komise rozhodla je jako státní podporu kvalifikovat, měla by je prohlásit za slučitelné ve smyslu čl. 107 odst. 3 Smlouvy, neboť splňuje zásadu technologické neutrality.

(71) EBU žádá Komisi, aby se při posuzování omezila na věcný cíl a vlivy sporného opatření, tj. na zajištění souběžného vysílání během postupného přechodu na DTT v souvislosti s uvolňováním digitální dividendy. Podle EBU není digitální dividenda důsledkem regulačního aktu ze strany orgánu veřejné moci příslušného pro sektor vysílání: nesouvisí s tím, jakým způsobem se má služba DTT poskytovat, nevyplývá z vývoje na trhu ani technologického rozvoje a nemusí nutně ovlivňovat celé odvětví DTT.

(72) EBU nesouhlasí s tím, že by sporné opatření mohlo provozovatele vysílání či platformy DTT reálně zvýhodnit, a žádá Komisi, aby vzala v úvahu, jak významně již španělští provozovatelé vysílání investovali, když během přechodu z analogového na digitální televizní vysílání své služby přizpůsobili technologii a infrastruktuře DTT.

(73) Podle EBU mají soukromí provozovatelé vysílání DTT legitimní očekávání, pokud jde o odškodnění za souběžné vysílání, neboť toto odškodnění stanovily vnitrostátní právní předpisy a platné licence.

(74) EBU se domnívá, že k technologii DTT neexistuje žádná reálná alternativa, která by provozovatelům vysílání umožňovala splnit povinnost týkající se pokrytí, jež jim byla uložena. Platforma DTT přestavuje samostatný trh, jenž je od jiných platforem, které s ní nejsou z hlediska využití a provozu zaměnitelné, oddělen.

(75) Celkově EBU s předběžnými závěry Komise týkajícími se sporného opatření nesouhlasí.

3.3.4. *Připomínky organizace BNE*

(76) Organizace BNE předkládá svůj názor, podle něhož sporné opatření nepředstavuje státní podporu. V případě, že by Komise rozhodla, že sporné opatření představuje státní podporu, měla by jej prohlásit za slučitelné ve smyslu čl. 107 odst. 3 Smlouvy a v každém případě za technologicky neutrální.

(77) Podle organizace BNE náklady na uvolnění digitální dividendy vznikající provozovatelům vysílání nezahrnují jen dodatečné náklady na souběžné vysílání (jež se hradí příslušnému provozovateli platformy DTT), ale i náklady vyplývající z nutné změny vysílacích frekvencí v zemské síti. Pro provozovatele platformy DTT podle ní nebude sporné opatření znamenat prospěch ani újmu, neboť se na jeho základě nijak nezmění povinnost provozovatelů vysílání vysílat na platformě DTT při zachování pokrytí na nižších frekvencích.

(78) Organizace BNE vyzývá Komisi, aby své posouzení omezila pouze na otázky státní podpory a aby nezpochybňovala způsob, jakým se nakládá s technologií DTT ve srovnání se satelitní technologií. Organizace BNE se domnívá, že při absenci sporného opatření by provozovatelé vysílání neměli motivaci k opuštění pásma 800 MHz, které se uvolňuje v rámci digitální dividendy, v předpokládaném termínu. To by pak vedlo k selhání trhu.

(79) Závěrem lze konstatovat, že organizace BNE s předběžnými závěry Komise týkajícími se sporného opatření nesouhlasí.

3.3.5. *Připomínky společnosti NET TV*

(80) Společnost NET TV žádá Komisi, aby sporné opatření nekvalifikovala jako státní podporu, a pokud jej tak kvalifikovat bude, pak aby jej prohlásila za slučitelné s vnitřním trhem.

(81) Společnost NET TV pochybuje, že by při absenci sporného opatření provozovatelé vysílání v zájmu udržení licencí museli i nadále plnit svou povinnost vyplývající z veřejného zájmu. Je tomu tak proto, že by pro ně z přechodu na jinou frekvenci nevyplývala žádná výhoda. Proto je odpovědnost správních orgánů za odškodnění provozovatelů vysílání za souběžné vysílání odůvodněná.

(82) Náklady na souběžné vysílání je pro společnost NET TV vzhledem k jejímu malému podílu na trhu a postavení malého či středního podniku „nemyslitelné“. Tvrdí, že by to mohlo vést k jejímu odchodu z příslušného trhu.

(83) Celkově společnost NET TV s předběžnými závěry Komise týkajícími se sporného opatření nesouhlasí.

4. **POSOUZENÍ SPORNÉHO OPATŘENÍ**

4.1. **Přítomnost podpory**

(84) Komise zkoumala, zda lze sporné opatření kvalifikovat jako státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy, v němž se stanoví, že „*podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků,* které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné s vnitřním trhem.“

(85) Opatření lze tedy kvalifikovat jako státní podporu, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky: 1) opatření musí být poskytnuto ze státních prostředků, 2) musí zvýhodňovat podniky, 3) dotčené zvýhodnění musí být selektivní a narušovat hospodářskou soutěž či s sebou musí nést možnost, že bude narušena, a 4) musí ovlivňovat obchod mezi členskými státy.

4.1.1. *Státní prostředky a přičitatelnost státu*

(86) Jak již bylo shledáno ve 39. bodě odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení, má být sporné opatření financováno přímo ze španělského rozpočtu, a to z příjmů získaných z prodeje uvolněných frekvencí telekomunikačním operátorům prostřednictvím aukce. Španělské orgány zjištění z rozhodnutí o zahájení řízení, že by sporné opatření mělo být financováno přímo z rozpočtových prostředků, nerozporovaly.

(87) O sporném opatření popsaném v oddíle 2.3 rozhodl stát a toto opatření je financováno přímo z ústředního státního rozpočtu. Komise tedy dochází k závěru, že je přičitatelné státu a že se v jeho rámci používají státní prostředky.

4.1.2. *Hospodářské zvýhodnění*

(88) Ve svých předchozích rozhodnutích shledala Komise, že komerční vysílání ([56]) i provoz sítí pro televizní vysílání ([57]) představují hospodářskou činnost.

(89) Španělské orgány a všechny zúčastněné strany s výjimkou společnost Astra mají za to, že soukromí provozovatelé vysílání nejsou přechodem na nižší frekvenční pásmo nijak zvýhodňováni a že dochází pouze k odškodnění za mimořádné náklady, jež jim vznikají v souvislosti se změnou regulace.

(90) V článku 51 zákona o udržitelném hospodářství se stanoví, že provozovatelé vysílání veřejné služby i soukromí provozovatelé vysílání mají nárok na finanční odškodnění za veškeré náklady spojené s přerozdělením využití spektra, jež je nezbytné k uvolnění pásma na frekvenci 800 MHz, zejména pak za náklady na souběžné vysílání. Španělské orgány během formálního vyšetřovacího řízení jako argument uváděly, že tato právní úprava vychází z čl. 106 odst. 2 španělské ústavy ([58]), podle níž by mělo mít odškodnění povahu majetkového závazku veřejné správy, jehož důsledkem je obecná povinnost nahradit případnou škodu vzniklou v důsledku správního opatření, a to i v případě, že nelze stanovit, kdo je za ni odpovědný.

(91) V této souvislosti Komise konstatuje, že v původních koncesích, jež byly na poskytování televizních služeb provozovatelům vysílání vydány, ani v jejich prodloužení a následných licencích se na právo na odškodnění za migraci či přerozdělení využití spektra nijak neodkazovalo. V NTP navíc bylo stanoveno, že orgány veřejné správy mohou v případě, že by vyvstala nutnost změnit způsob vysílání v důsledku vývoje trhu či technického rozvoje, zavést pro vysílání zvláštní podmínky, které v koncesích nebyly uvedeny, a to v souladu s praxí v jiných členských státech EU. Komise také poznamenává, že NTP nestanovil, že by v tomto případě měli provozovatelé vysílání právo na odškodnění.

(92) V článku 10 usnesení ze dne 25. ledna 1989 ([59]), jež je základem koncesí a následných licencí vydaných soukromým provozovatelům vysílání se závazkem veřejné služby, se navíc těmto provozovatelům ukládá povinnost zajistit u služby vysílání kontinuitu a nést v souvislosti s původními koncesemi i stávajícími licencemi také veškeré náklady.

(93) Jak Komise vysvětlila v 65.–70. bodě odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení, potvrzuje judikatura soudů Unie, že náklady vzniklé v důsledku plnění právní povinnosti obvykle nesou dotčené podniky, a kompenzační opatření

([56]) Rozhodnutí Komise ve věci N632/2009, *Nichtkommerzieller Rundfunk-Fonds* – Rakousko, bod 22nn.; rozhodnutí Komise 97/606/ES o exkluzivním právu na vysílání televizní reklamy ve Flandrech (Commission Decision 97/606/EC of 26 June 1997 pursuant to Article 90 (3) of the EC Treaty on the exclusive right to broadcast television advertising in Flanders) (Úř. věst. L 244, 6.9.1997, p. 18), bod 5.

([57]) Rozhodnutí Komise ve věci N622/2003, *Digitalisierungsfonds* – Rakousko, bod 16; rozhodnutí Komise ve věci C25/2004, *Zavedení DVB-T ve spolkových zemích Berlín a Braniborsko*, – Německo, bod 62; rozhodnutí Komise ve věci C34/2006, *Zavedení digitální pozemní televize (DVB-T) v Severním Porýní-Vestfálsku* – Německo, bod 83; rozhodnutí Komise ve věci C52/2005, *Podpora na digitální dekodéry (Mediaset)* – Itálie, bod 96.

([58]) V čl. 106 odst. 2 španělské ústavy se stanoví: „*Za podmínek stanovených zákonem mají osoby nárok na náhradu případných škod na svém majetku a právech způsobených činností veřejné správy, a to s výjimkou případů vyšší moci.*“

([59]) Resolución de 25 de enero de 1989, de la Secretaria general de Comunicaciones, por la que se publica el acuerdo por el que se aprueba el pliego de bases del concurso para la adjudicación del servicio público de televisión, en gestión indirecta, y se dispone la convocatoria del correspondiente concurso público, Titulo III, derechos y obligaciones de los concesionarios.

se v tomto směru tedy považuje za státní podporu ([60]). Například v rozsudku ve věci *Fleuren Compost BV v. Komise* ([61]) Evropský soudní dvůr shledal, že „je nerelevantní, že cílem tohoto režimu je pomoci podnikům splnit jejich právní povinnosti v oblasti ochrany životního prostředí. Podle ustálené judikatury čl. 107 odst. 1 Smlouvy nerozlišuje opatření ve formě státních zásahů co do jejich příčin či cílů, nýbrž je vymezuje s ohledem na jejich účinky. Ponechá-li se stranou otázka, zda se ve věci, jež je předmětem tohoto rozsudku, použijí pokyny týkající se ochrany životního prostředí, […] nepostačuje skutečnost, že se podporou poskytnutou v rámci režimu BPM [Bijdrageregeling Proefprojecten Mestverwerking] posiluje ohled na životní prostředí, k tomu, aby bylo rovnou vyloučeno kategorizování tohoto režimu jako státní podpory ve smyslu článku [107 Smlouvy]."

(94) Podobně Evropský soudní dvůr ve věci Francie v. Komise ([62]) upřesnil, že náklady vzniklé v důsledku regulačních opatření jsou do rozpočtu podniků ze své podstaty zahrnuty. Uvedl toto: „V této souvislosti je třeba poukázat na to, že náklady pro podniky […] vyplývají z kolektivních smluv uzavřených mezi zaměstnavateli a odborovými svazy, které jsou pro podniky závazné buď proto, že k nim přistoupily, nebo proto, že jejich působnost byla dána rozšířením legislativního rámce. Tyto náklady jsou ze své podstaty do rozpočtu podniků zahrnuty."

(95) Vzhledem k tomu, že regulační poplatky jsou do rozpočtu podniků ze své podstaty zahrnuty, vztahují se na ně obvykle pravidla státní podpory. Ve věci Cassa di Risparmio di Firenze ([63]) v tomto ohledu Evropský soudní dvůr uvedl toto: „[P]ojem podpory [je] obecnější než pojem dotace, protože zahrnuje nejen taková pozitivní plnění, jako jsou samotné dotace, ale také opatření různými způsoby snižující náklady, které obvykle zatěžují rozpočet podniku a které mají tutéž povahu a tytéž účinky jako dotace, aniž by jimi v přísném slova smyslu byly."

(96) Ve věci, jež je předmětem tohoto rozhodnutí, předpokládá sporné opatření odškodnění za náklady, jež by soukromí provozovatelé vysílání obvykle museli krýt ze svého rozpočtu. Dotčené opatření těmto provozovatelům vysílání umožňuje splnit povinnost, kterou jim právní úprava ukládá, a udržet si tak licence, diváky a související příjmy z reklamy. Kromě toho významně snižuje jejich celkové náklady na přechod. I při absenci sporného opatření by však provozovatelé vysílání v důsledku regulačního aktu měli povinnost zajistit kontinuitu služby vysílaní, a tedy nést veškeré náklady související s licencí, přičemž tuto povinnost by museli splnit. Za těchto okolností lze dospět k závěru, že jsou takto zvýhodněni, k čemuž by při absenci sporného opatření nedošlo.

(97) Španělské orgány také argumentovaly v tom smyslu, že odškodnění provozovatelů vysílání za souběžné vysílání stanoví právo Unie, zejména rozhodnutí č. 243/2012/EU, a že tak jeho poskytnutí příjemce podpory v rámci sporného opatření hospodářsky nijak nepatřičně nezvýhodňuje. Komise poznamenává, že čl. 6 odst. 5 rozhodnutí č. 243/2012/EU členským státům umožňuje zvážit poskytnutí odškodnění za přímé náklady na migraci či přerozdělení využití spektra za těchto podmínek: i) odškodnění musí představovat vhodné opatření a ii) musí být v souladu s právem Unie, včetně práva Unie v oblasti státní podpory. Ve věci, jež je předmětem tohoto rozhodnutí, nemůže případné poskytnutí odškodnění za přímé náklady související s migrací či přerozdělením využití spektra spadat mimo oblast kontroly státní podpory.

(98) V neposlední řadě Komise poznamenává, že soukromí provozovatelé vysílání nemají žádnou právní povinnost poskytovat služby souběžného vysílání ([64]).

(99) Komise proto došla k závěru, že sporné opatření zvýhodňuje soukromé provozovatele vysílání ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. Těmto provozovatelům je poskytována dotace, která fakticky snižuje náklady, jež by jinak museli nést.

([60]) Rozsudek ze dne 10. ledna 2006, *Cassa di Risparmio di Firenze*, C-222/04, ECLI:EU:C:2006:8, bod 131; rozsudek ze dne 20. listopadu 2003, *GEMO SA*, C-126/01, ECLI:EU:C:2003:622, bod 28; rozsudek ze dne 22. listopadu 2001, *Ferring SA*, C-53/00, ECLI:EU:C:2001:627, bod 19nn.; rozsudek ze dne 8. listopadu 2001, *Adria-Wien Pipeline*, C-143/99, ECLI:EU:C:2001:598, bod 38; rozsudek ze dne 7. března 2002, *Itálie v. Komise*, C-310/99, ECLI:EU:C:2002:143, bod 251; rozsudek ze dne 14. ledna 2004, *Fleuren Compost BV v. Komise*, T-109/01, ECLI:EU:T:2004:4, bod 54; rozsudek ze dne 5. října 1999, *Francie v. Komise*, C-251/97, ECLI:EU:C:1999:480, bod 40.

([61]) Rozsudek ze dne 14. ledna 2004, *Fleuren Compost BV v. Komise*, T-109/01, ECLI:EU:T:2004:4, bod 54.

([62]) Rozsudek ze dne 5. října 1999, *Francie v. Komise*, C-251/97, ECLI:EU:C:1999:480, bod 40.

([63]) Rozsudek ze dne 10. ledna 2006, *Cassa di Risparmio di Firenze*, C-222/04, ECLI:EU:C:2006:8, bod 131.

([64]) Viz poznámka pod čarou 47.

(100) Kvantifikovatelné zvýhodnění přímých příjemců, soukromých provozovatelů DTT, by představovala celková částka veřejných prostředků poskytnutých na splnění povinnosti souběžného vysílání.

(101) Pokud jde o stanovení příjemce opatření, má se za to, že „je třeba zohlednit nejen to, kdo je bezprostředním příjemcem podpory, ale také účinky této podpory nad rámec vztahu s tímto příjemcem“ ([65]). Příjemcem sporného opatření tedy může být každý ze subjektů, které z něj skutečně měly prospěch ([66]).

(102) V tomto směru je na místě připomenout, že ve věci *Mediaset* Tribunál potvrdil, že článek 107 Smlouvy „zakazuje podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, aniž by činil rozdíl mezi tím, zda jsou výhody spojené s podporami poskytnuty přímo či nepřímo“ ([67]).

(103) Komise ve svém rozhodnutí o přednostním zásobování ve prospěch elektráren, které využívají tuzemské uhlí ([68]), které potvrdil Tribunál ([69]), obdobně dospěla k závěru, že přes skutečnost, že existovala povinnost nakupovat uhlí od těžařů a že náhrada byla stanovena teprve po uložení této povinnosti, byli španělští producenti uhlí nepřímými příjemci podpory. Komise přitom uznala, že jejich zvýhodnění vyplývalo z povinnosti nakupovat od nich uhlí uložené výrobcům elektřiny, kterým se za to poskytovala náhrada, jež měla podobu dotací pro výrobce elektřiny z tuzemského uhlí.

(104) Lze argumentovat v tom smyslu, že provozovatelé platformy DTT jsou v podobném postavení jako majitelé uhelných dolů ve věci týkající se španělského uhlí, kdy španělské orgány výrobcům elektřiny (zde analogicky provozovatelům vysílání) uložily povinnost nakupovat uhlí ze španělských uhelných dolů (zde analogicky povinnost nasmlouvat služby souběžného vysílání s provozovateli platforem DTT).

(105) Na tomto základě Komise v rozhodnutí o zahájení řízení považovala provozovatele platformy DTT za možné nepřímé příjemce sporného opatření. Ve formálním vyšetřovacím řízení se tento její postoj potvrdil, a to zejména vzhledem k následujícím úvahám.

(106) Zaprvé budou mít soukromí provozovatelé vysílání, společnosti Abertis a NET TV, v důsledku regulačního zásahu v podobě NTP, který soukromým provozovatelům DTT uložil povinnost dosáhnout u DTT pokrytí 96 % obyvatelstva, a v rozporu s tvrzením španělských orgánů větší tendenci používat tuto platformu i nadále. Provozovatele DTT totiž jejich licence při zajišťování předepsaného minimálního zeměpisného pokrytí v oblasti I neopravňují k použití jiných alternativních platforem (tj. satelitního vysílání, kabelového vysílání či IPTV) ([70]).

(107) Zadruhé jsou souběžným vysíláním provozovatelé platformy DTT dále zvýhodňováni formou zajištěných příjmů, jichž by při absenci sporného opatření nedosahovali. V případě, že by toto opatření nebylo přijato, by totiž byl rozsah služeb souběžného vysílání poskytovaných soukromými provozovateli vysílání zřejmě menší. Soukromí provozovatelé vysílání by se v tomto případě dokonce mohli rozhodnout tyto služby vůbec neposkytovat ([71]).

(108) Ačkoliv se sporné opatření použije bez ohledu na to, zda jeho příjemce zaujímá dominantní postavení, mají kompenzační opatření při významném podílu na trhu či dominantním postavení na něm ještě větší dopad ([72]).

([65]) Stanovisko generálního advokáta Lenze ze dne 23. května 1996, *Ijssel-Vliet*, C-311/94, ECLI:EU:C:1996:209, bod 9.
([66]) Rozsudek ze dne 21. března 1991, *Itálie v. Komise*, C-303/88, ECLI:EU:C:1991:136, bod 57.
([67]) Rozsudek ze dne 15. června 2010, *Mediaset v. Komise*, T-177/07, ECLI:EU:T:2010:233, bod 75; následně potvrzený rozsudkem ze dne 28. července 2011, *Mediaset v. Komise*, C-403/10, ECLI:EU:C:2011:533.
([68]) Rozhodnutí Komise ze dne 29. září 2010 ve věci N178/2010, *Compensación por servicio público asociada a un mecanismo de entrada en funcionamiento preferente para las centrales de carbón autóctono* – Španělsko.
([69]) Rozsudek ze dne 3. prosince 2014, *Castelnou Energía, SL v. Komise*, T-57/11, ECLI:EU:T:2014:1021.
([70]) Vzhledem k tomu, že vzácné zemské zdroje (tj. frekvence) je na rozdíl od alternativních technologických platforem nutné zároveň používat pro různé účely, jako je televizní vysílání, širokopásmové připojení či telefonie, vznikly tímto regulačním zásahem dodatečné náklady, které by v případě, že by se pro digitální televizní vysílání od počátku mohly používat jiné platformy, nutně vzniknout nemusely.
([71]) Viz poznámka pod čarou 47.
([72]) Rozhodnutí Komise ze dne 23. září 2004 ve věci N 370/2004, *Aide à la restructuration de la société Imprimerie nationale* – Francie.

(109) Ve věci, jež je předmětem tohoto rozhodnutí, mají provozovatelé platformy DTT prospěch z toho, že se soukromým provozovatelům vysílání poskytuje odškodnění za služby souběžného vysílání poskytované v rámci DTT, a z toho, že budou i nadále využívat platformu DTT. Případné odškodnění za souběžné televizní vysílání poskytnuté provozovatelům vysílání toto zvýhodnění prodlužuje, protože provozovatelé vysílání provozovatelům platformy DTT po dobu přechodného období za souběžné vysílání svých programů v pásmu s frekvencí 800 MHz a 700 MHz platí.

(110) Vzhledem k tomu, že sporné opatření zaručuje provozovatelům vysílání z poskytování služeb souběžného vysílání prospěch, a vzhledem k dalšímu zvýhodnění provozovatelů platformy DTT v podobě zaručených příjmů, dochází Komise k závěru, že provozovatelé platformy DTT jsou nepřímými příjemci tohoto opatření.

4.1.3. *Selektivita sporného opatření*

(111) V souladu s čl. 107 odst. 1 Smlouvy musí být opatření, má-li se považovat za státní podporu, specifické nebo selektivní v tom, že zvýhodňuje pouze určité podniky nebo určitá odvětví výroby.

(112) Sporné opatření je selektivní, protože se specificky zaměřuje na soukromé podniky, které jsou v současnosti činné v odvětví služeb televizního vysílání poskytovaných prostřednictvím technologie DTT. V důsledku toho mají ze sporného opatření prospěch pouze společnosti využívající platformu DTT, a nikoliv společnosti využívající alternativní platformy, například platformu satelitního či kabelového vysílání.

(113) Komise tedy dochází k závěru, že sporné opatření, jímž se poskytuje odškodnění za dodatečné náklady vzniklé v důsledku povinnosti souběžného vysílání, je selektivní ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy.

4.1.4. *Narušení hospodářské soutěže a vliv na obchod mezi členskými státy*

(114) Státní opatření spadají do působnosti čl. 107 odst. 1 Smlouvy v případě, že narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby a ovlivňují obchod mezi členskými státy. Podle judikatury soudů Unie souvisí pojem „vliv na obchod mezi členskými státy" s pojmem „narušení hospodářské soutěže" a oba tyto pojmy jsou často nerozlučně spjaty. V tomto ohledu soud konstatoval, že „obě podmínky použití článku [107] odst. 1 [Smlouvy], tj. vliv na obchod mezi členskými státy a narušení hospodářské soutěže, jsou obecně nerozlučně spjaty. Pokud finanční podpora poskytnutá státem posiluje postavení jednoho podniku ve srovnání s ostatními konkurenčními podniky v obchodu uvnitř Společenství, je třeba mít za to, že tento obchod tato státní podpora ovlivňuje" ([73]).

(115) V souladu s judikátem ve věci *Philip Morris* ([74]) se vliv na obchod v případě, že státem poskytnutá podpora posiluje postavení společnosti oproti jiným konkurentům v obchodu uvnitř Unie, vždy předpokládá.

(116) Jak bylo vysvětleno výše, zvýhodňuje sporné opatření provozovatele DTT a nepřímo i provozovatele platformy DTT. Příjemcům sporného opatření konkurují jiní alternativní poskytovatelé (satelitního či kabelového vysílání či vysílání prostřednictvím IPTV), kteří ze státního financování prospěch mít nebudou. Toto opatření proto povede k narušení hospodářské soutěže mezi provozovateli vysílání a mezi provozovateli platforem.

(117) Komise má za to, že trhy komerčního vysílání a provozu televizních vysílacích sítí jsou otevřeny hospodářské soutěži v rámci EU ([75]).

(118) Provozovatelé vysílání působí na trhu reklamy a nakupují práva k obsahu přeshraničně, přičemž konkurují společnostem z jiných členských států. Na španělském trhu vysílání a provozu televizních sítí působí také zahraniční subjekty (například poskytovatelé obsahu a inzerenti).

(119) Provozovatelé jednotlivých platforem si přeshraničně konkurují navzájem a také s provozovateli jiných platforem elektronických komunikací.

([73]) Rozsudek ze dne 4. dubna 2001, *Regione Friuli Venezia Giulia v. Komise*, T-288/97, ECLI:EU:T:2001:115, bod 41.
([74]) Rozsudek ze dne 17. září 1980, *Phillip Morris v. Komise*, C-730/79, ECLI:EU:C:1980:209, bod 11.
([75]) Viz poznámky pod čarou 56 a 57.

(120) Komise proto dochází k závěru, že sporné opatření narušuje hospodářskou soutěž a ovlivňuje obchod mezi členskými státy ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy.

4.1.5. *Závěr ohledně přítomnosti podpory*

(121) Na základě předchozích úvah dochází Komise k závěru, že sporné opatření naplňuje všechna kritéria čl. 107 odst. 1 Smlouvy, a je třeba jej považovat za státní podporu ve smyslu tohoto ustanovení.

4.2. **Posouzení slučitelnosti**

4.2.1. *Obecné úvahy*

(122) Komise od roku 2002 aktivně podporuje digitalizaci vysílání v EU. Akční plán eEurope 2005 ([76]), iniciativa i2010 ([77]), sdělení o přechodu z analogového na digitální vysílání, jakož i závazek Komise dokončit vyřazování analogového vysílání v EU do roku 2012 jsou jasným důkazem strategie Komise v tomto směru.

(123) Komise si je však vědoma rizik spojených s procesem digitalizace, a proto opakovaně zdůrazňovala, že regulace v této oblasti by neměla stanovit ani upřednostňovat použití konkrétní digitální platformy, nýbrž by měla dodržovat zásadu technologické neutrality. Každá z platforem by se tedy měla účastnit hospodářské soutěže na základě svých vlastností, a zejména na základě toho, zda je schopna nabídnout zákazníkům maximální přínos.

(124) V souladu s obecným přístupem k využití podpory k nápravě konkrétních selhání trhu nebo k zajištění sociální či regionální soudržnosti ([78]) se ve sdělení Komise o přechodu z analogového na digitální vysílání stanoví, že v konkrétní oblasti digitalizace je veřejný zásah oprávněný za dvou podmínek: za prvé jsou-li dotčeny společné zájmy, a za druhé v případě selhání trhu, tj. za situace, kdy tržní síly samy o sobě nejsou s to zajistit obecné blaho. Ve sdělení se také uvádí, že by veřejný zásah vždy měl vycházet z pečlivé analýzy trhu. Tento přechod je v tomto sdělení označován jako velká výzva pro odvětví, v jejímž překonání musí vedoucí úlohu sehrát trh. V zásadě by se hospodářské soutěže měla účastnit každá síť podle svých vlastních sil. Má-li být tato zásada dodržena, měl by být každý veřejný zásah technologicky neutrální ([79]).

(125) Komise v tomto odvětví použila pravidla státní podpory v několika rozhodnutích, a to na základě zásad stanovených v jejím sdělení o přechodu na digitální vysílání ([80]).

(126) Ve Španělsku přechod z analogového na digitální vysílání koordinovala ústřední vláda, která tak platformu DTT fakticky podpořila na úkor platforem alternativních ([81]).

([76]) Sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – akční plán eEurope 2005: informační společnost pro každého. KOM(2002) 263 v konečném znění.

([77]) Sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – „i2010 – evropská informační společnost pro růst a zaměstnanost". KOM(2005) 229 v konečném znění.

([78]) Viz například Akční plán pro státní podpory – Cílenější státní podpory a jejich nižší počet: plán pro reformu státní podpory v letech 2005–2009. KOM(2005) 107 v konečném znění, s. 4.

([79]) Tento přístup potvrdil Tribunál v rozsudcích ze dne 26. listopadu 2015, *Španělsko v. Komise*, T-461/13, ECLI:EU:T:2015:891; *Comunidad Autónoma del País Vasco v. Komise*, T-462/13, ECLI:EU:T:2015:902; *Comunidad Autónoma de Galicia v. Komise* a *Retegal v. Komise*, T-463/13 a T-464/13, ECLI:EU:T:2015:901; *Comunidad Autónoma de Cataluña a CTTI v. Komise*, T-465/13, ECLI:EU:T:2015:900; *Navarra de Servicios y Tecnologías, SA v. Komise*, T-487/13, ECLI:EU:T:2015:899; jakož i *Abertis Telecom a Retevisión v. Komise*, T-541/13, ECLI:EU:T:2015:898.

([80]) Viz mj. rozhodnutí ve věci N 622/2003, *Digitalisierungsfonds* – Rakousko (Úř. věst. C 228, 17.9.2005, s. 11); rozhodnutí Komise 2006/513/ES ze dne 9. listopadu 2005 o státní podpoře kterou poskytla Spolková Republika Německo ve prospěch zavedení digitálního pozemního televizního vysílání (DVB-T) ve spolkových zemích Berlín a Braniborsko (Úř. věst. L 200, 22.7.2006, s. 14); rozhodnutí Komise 2007/258/ES ze dne 20. prosince 2006 o opatření C 24/2004 (ex NN 35/2004) uplatňovaném Švédskem k zavedení digitálního terestriálního televizního vysílání (Úř. věst. L 112, 30.4.2007, s. 77); rozhodnutí Komise 2007/374/ES ze dne 24. ledna 2007 ve věci státní podpory č. C 52/2005 (ex NN 88/2005, ex CP 101/2004), kterou Italská republika poskytla formou příspěvku na nákup digitálních dekodérů (Úř. věst. L 147, 8.6.2007, s. 1); ve věci N270/2006, *Sussidi ai decoder digitali* – Itálie (Úř. věst. C 80, 13.4.2007, s. 1); ve věci N107/2007, *Sussidio per l'acquisto di iDTV* – Itálie (Úř. věst. C 246, 20.10.2007, s. 1); rozhodnutí Komise 2008/708/ES ze dne 23. října 2007 o státní podpoře C 34/06 (ex N 29/05 a ex CP 13/04), kterou Spolková republika Německo hodlá poskytnout na zavedení digitální pozemní televize (DVB-T) v Severním Porýní-Vestfálsku (Úř. věst. L 236, 3.9.2008, s. 10); ve věci SA.28685, *Captación de Televisión Digital en Cantabria* – Španělsko (Úř. věst. C 119, 24.4.2012, s. 1); N671b/2009, *Podpora prechodu na digitálne vysielanie v Slovenskej republike* (Úř. věst. C 39, 8.2.2011, s. 1).

([81]) Viz poznámka pod čarou 21.

4.2.2. *Posouzení slučitelnosti podle čl. 107 odst. 2 písm. b) Smlouvy*

(127) V čl. 107 odst. 2 písm. b) Smlouvy se uvádí, že s vnitřním trhem jsou slučitelné „*podpory určené k náhradě škod způsobených přírodními pohromami nebo jinými mimořádnými událostmi*“. Ve věci, jež je předmětem tohoto rozhodnutí, španělské orgány tvrdí, že uvolňování digitální dividendy je třeba považovat za mimořádnou událost.

(128) U výjimek z obecné zásady neslučitelnosti státních podpor se společným trhem stanovené v čl. 107 odst. 1 Smlouvy měly soudy EU za to, že pojem „mimořádná událost“, který je obsažen v čl. 107 odst. 2 písm. b) Smlouvy, je třeba vykládat restriktivně ([82]). Soudy EU doposud jako výklad mimořádné události přijímaly válku, vnitřní nepokoje nebo stávky a s určitými výhradami a v závislosti na rozsahu i jaderné nebo vážné průmyslové havárie nebo požáry, které způsobí rozsáhlé škody ([83]). Soudy EU naopak za mimořádnou událost nepovažují předvídatelné či nepředvídatelné jevy, jež jsou součástí rizika, které obvykle podniky podstupují ([84]). Totéž platí pro jevy vzniklé v důsledku politických, podnikatelských či jiných chyb či pro jevy, jež se přičítají obvyklému podnikatelskému či jinému riziku, které podnik podstupuje.

(129) Rozhodnutí španělských orgánů uvolnit digitální dividendu vyžadovalo přerozdělení spektra, což mělo dopad na povinnosti společností činných v odvětví vysílání. Tyto povinnosti však nepochybně vyplývají z regulačních opatření, a nelze je proto považovat za mimořádné události. Jak bylo rozebráno výše, podniky činné v dotčeném odvětví na sebe obvykle berou povinnosti a náklady spojené se závazky stanovenými právní úpravou, přičemž tyto náklady a povinnosti jsou ze své podstaty zahrnuty do rozpočtu těchto podniků ([85]).

(130) Komise proto nesdílí názor, že sporné opatření má za cíl náhradu škod vzniklých v důsledku mimořádných událostí, a nepovažuje je tedy za slučitelné podle čl. 107 odst. 2 písm. b) Smlouvy.

4.2.3. *Posouzení slučitelnosti podle čl. 107 odst. 3 písm. c) Smlouvy*

(131) V čl. 107 odst. 3 písm. c) Smlouvy se stanoví, že „podpory, které mají usnadnit rozvoj určitých hospodářských činností nebo hospodářských oblastí, pokud nemění podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem“, lze považovat za slučitelné s vnitřním trhem.

(132) Komise při posuzování slučitelnosti s vnitřním trhem podle čl. 107 odst. 3 písm. c) Smlouvy ověřuje vyváženost pozitivních a negativních vlivů dotčené podpory. Při tomto ověření posuzuje Komise tyto otázky:

1) Je opatření podpory zaměřeno na přesně definovaný cíl společného zájmu (tj. řeší navrhovaná podpora selhání trhu nebo sleduje jiný cíl)?

2) Je podpora dobře navržena tak, aby zajistila naplnění cíle společného zájmu? V konkrétní rovině pak posuzuje tyto otázky:

   a) Je opatření podpory vhodným nástrojem, tj. existují jiné, vhodnější nástroje?

   b) Má opatření podpory motivační vliv, tj. mění podpora chování podniků?

   c) Je opatření podpory přiměřené, tj. nebylo by možné téže změny chování dosáhnout menší podporou?

3) Je narušení hospodářské soutěže a vliv na obchod omezeného rozsahu, a převažují tak celkově příznivé účinky?

([82]) Viz mj. rozsudek ze dne 11. listopadu 2004, *Španělsko v. Komise*, C-73/03, ECLI:EU:C:2004:711, bod 37; rozsudek ze dne 23. února 2006, *Atzeni v. Regione autonoma della Sardegna*, C-346/03 a C-529/03, ECLI:EU:C:2006:130, bod 79; rozsudek ze dne 14. července 2011, *Komise v. Itálie*, C-303/09, ECLI:EU:C:2011:483, bod 7; jakož i rozsudek ze dne 25. června 2008, *Olympiaki Aeroporia Ypiresies AE v. Komise*, T-268/06, ECLI:EU:T:2008:222, bod 52.

([83]) Viz např. rozsudek ze dne 12. listopadu 2008, *Cantieri Navali Termoli SpA v. Komise*, T-70/07, ECLI:EU:T:2008:486, bod 59.

([84]) Viz rozsudek ze dne 12. listopadu 2008, *Cantieri Navali Termoli SpA v. Komise*, T-70/07, ECLI:EU:T:2008:486, bod 81.

([85]) Viz rozsudek ze dne 25. června 2008, *Olympiaki Aeroporia Ypiresies AE v. Komise*, T-268/06, ECLI:EU:T:2008:222, bod 66.

(133) Vedle ověření vyváženosti stanoví sdělení Komise o přechodu z analogového na digitální vysílání kritéria, jež je třeba při poskytování subvencí při přechodu na digitální vysílání dodržovat, přičemž v případě vnitrostátních opatření musí být zejména dodržena zásada technologické neutrality ([86]).

(134) Dodržení zásady technologické neutrality v souladu s tímto sdělením Komise jako kritérium pro posouzení legality státní podpory podpořily také soudy EU ([87]).

(135) Komise se domnívá, že zásada technologické neutrality je relevantní také při uvolňování digitální dividendy. Zhodnocení této otázky bude součástí posouzení věci, jež je předmětem tohoto rozhodnutí.

A. **Cíl společného zájmu**

Podpora je v souladu s politikou Unie týkající se digitální dividendy

(136) Komise uznala význam digitální dividendy ve svém prvním sdělení o ní ([88]), v němž uvedla, že digitální dividendu je třeba posuzovat i v nejširším kontextu celkové rovnováhy mezi nabídkou a poptávkou po rádiovém spektru, přičemž vyzdvihla, že je třeba, aby Evropa zajistila, že se digitální dividenda využije co nejlépe. Podpora koordinovaného využití digitální dividendy byla dále posílena ve sdělení „Digitální dividenda, zdroj sociálních přínosů a hospodářského růstu“ ([89]).

(137) Uvolnění digitální dividendy je významným faktorem, jenž přispívá k dosažení cílů Digitální agendy pro Evropu ([90]), která je jednou ze stěžejních iniciativ strategie Evropa 2020 ([91]). Jedním z cílů této Digitální agendy pro Evropu je zaručit univerzální širokopásmové pokrytí se stále se zvyšující rychlostí, přičemž v tomto směru bylo navrženo, aby se některých z frekvencí digitální dividendy využilo pro účely bezdrátového širokopásmového pokrytí ([92]). V tomto ohledu rozhodnutí č. 243/2012/EU požaduje, aby všechny členské státy daly k 1. lednu 2013 pásmo 800 MHz k dispozici pro elektronické komunikace. Komise byla až do roku 2015 oprávněna udělovat výjimky v případě výjimečných vnitrostátních nebo místních podmínek.

(138) Vzhledem k výše nastíněným úvahám lze mít za to, že sporné opatření přispívá k dosažení přesně definovaného politického cíle.

([86]) Viz zejména oddíl 2.1.3.

([87]) Viz například rozsudek ze dne 15. června 2010, *Mediaset v. Komise*, T-177/07, ECLI:EU:T:2010:233. V tomto rozsudku se v bodě 127 uvádí, že podpora poskytnutá spotřebitelům „*neodůvodňuje diskriminaci mezi jednotlivými platformami, jelikož nebylo nutné směrovat spotřebitele k jedné digitální platformě.*“ Tento rozsudek potvrdil Soudní dvůr svým rozsudkem ze dne 28. července 2011, *Mediaset v. Komise*, C-403/10, ECLI:EU:C:2011:533. Viz také rozsudek ze dne 15. září 2011, *Německo v. Komise*, C-544/09, ECLI:EU:C:2011:584, v jehož bodě 80 Soudní dvůr shledal, že v dotčené věci nebylo prokázáno, že by podpora upřednostňující jednu technologii před jinou byla nutná k řešení strukturálního problému. V rozsudku ze dne 6. října 2009, *Německo v. Komise ve věci Zavedení DVB-T* v spolkových zemích *Berlín a Braniborsko*, T-21/06, ECLI:EU:T:2009:387, se navíc Soud v bodě 69 zabýval technologickou neutralitou a dovodil, že by při přechodu z analogového na digitální vysílání měly být zohledněny veškeré vysílací platformy, jako jsou kabelové, satelitní či zemské sítě. Nejnověji Tribunál v rozsudcích ze dne 26. listopadu 2015, *Španělsko v. Komise*, T-461/13, ECLI:EU:T:2015:891; *Comunidad Autónoma del País Vasco v. Komise*, T-462/13, ECLI:EU:T:2015:902; *Comunidad Autónoma de Galicia v. Komise* a *Retegal v. Komise*, T-463/13 a T-464/13, ECLI:EU:T:2015:901; *Comunidad Autónoma de Cataluña a CTTI v. Komise*, T-465/13, ECLI:EU:T:2015:900; *Navarra de Servicios y Tecnologías, SA v. Komise*, T-487/13, ECLI:EU:T:2015:899; jakož i *Abertis Telecom a Retevisión v. Komise*, T-541/13, ECLI:EU:T:2015:898, zamítl všechny žaloby a potvrdil rozhodnutí Komise ve věci SA.28599 týkající se zavedení DTT ve Španělsku. Konkrétně zde Tribunál shledal, že Komise měla správně za to, že sporná opatření nelze považovat za státní podporu slučitelnou s vnitřním trhem, zejména proto, že v jejich případě nebyla dodržena zásada technologické neutrality.

([88]) KOM(2007) 700 v konečném znění.

([89]) KOM(2009) 586 v konečném znění.

([90]) KOM(2010) 245 v konečném znění/2.

([91]) KOM(2010) 2020 v konečném znění.

([92]) „*Předvídavá evropská politika pro oblast rádiového spektra by měla, kromě zabezpečení vysílání, také prosazovat účinné řízení v oblasti rádiového spektra tím, že do určeného data povolí užívání frekvencí digitální dividendy pro bezdrátové široké pásmo, zajistí dodatečnou flexibilitu (včetně obchodování s rádiovým spektrem) a podpoří hospodářskou soutěž a inovaci.*“

Selhání trhu

(139) Komise ve svém akčním plánu pro státní podpory ([93]) vysvětluje svůj obecný přístup ke státním podporám zaměřeným na udržitelný růst, konkurenceschopnost a soudržnost. Zdůrazňuje přitom, že členské státy mohou státní podpory využít k tomu, aby napravily konkrétní selhání trhu nebo aby zajistily sociální nebo regionální soudržnost. V těchto případech je však třeba prokázat, že podpora je vhodným nástrojem k odstranění problému, že se omezuje na nejmenší nutnou míru a že nepatřičně nenarušuje hospodářskou soutěž.

(140) Podle španělských orgánů napravuje sporné opatření, selhání trhu elektronických komunikací, konkrétně pak skutečnost, že dostupné spektrum pro náležité poskytování služeb elektronických komunikací, a zejména pro rozvoj využití širokopásmových bezdrátových služeb další generace (4G), je vzácným zdrojem. Vzácnost tohoto zdroje Komise uznala ve svém sdělení o přechodu z analogového na digitální vysílání, přičemž z tohoto důvodu v roce 2009 doporučila uvolnit frekvenční pásmo 800 MHz, které se velmi dobře hodí pro služby elektronických komunikací.

(141) Uvolňování digitální dividendy se podobá přechodu na digitální vysílání, při němž bylo nutno analogové zemské frekvence uvolnit a v jehož rámci bylo vysílání přesunuto na zemské frekvence digitální. Komise ve věcech týkajících se přechodu na digitální vysílání ([94]) uznala, že v této oblasti může nastat selhání trhu, například pokud účastníci trhu nejsou ochotni dohodnout se na společném harmonogramu přechodu z jedné šířky pásma na jinou (a vyvstane tak problém koordinace) nebo pokud by účastníci trhu nevzali při absenci vhodných pobídek v úvahu kladný vliv tohoto procesu na společnost jako celek (pozitivní externality).

(142) Z pozitivních externalit, které uvolnění digitální dividendy vytváří, těží jak operátoři v oblasti elektronických komunikací, tak ekonomika obecně, a nikoliv pouze provozovatelé vysílání.

(143) V tomto ohledu je třeba připomenout, že sporné opatření si za cíl klade odškodnit soukromé provozovatele vysílání v souvislosti s dodatečnými náklady, které jim vznikly vzhledem k povinnosti souběžného vysílání.

(144) Z hlediska posouzení státní podpory tedy problematika selhání trhu souvisí se zajištěním kontinuity služeb ze strany soukromých provozovatelů vysílání.

(145) V tomto ohledu je třeba poznamenat, že soukromí provozovatelé vysílání na rozdíl od veřejnoprávních provozovatelů vysílání nevykonávají veřejnou službu.

(146) Je také nezbytné zohlednit skutečnost, že pokud by provozovatelé vysílání nezajišťovali souběžné vysílání, museli by i tak přesunout své kanály na nové frekvence, čímž by mohli do doby, než dojde k úpravě všech antén, přijít o významnou část diváků. Jinak řečeno, hrozba ztráty diváků představuje pro provozovatele vysílání silnou podnikatelskou motivaci k tomu, aby realizovali souběžné vysílání i při absenci takovéto regulační povinnosti. Kdyby totiž provozovatelé vysílání nesli související náklady sami, zajistili by si, aby byla doba souběžného vysílání co nejkratší a aby měli na jejím konci zároveň zajištěný maximální možný počet diváků, čímž by sladili své zájmy se zájmy španělských orgánů, aniž by k tomu bylo zapotřebí veřejných financí. Potvrzuje to skutečnost, že přechod na pásmo 700 MHz již mezitím proběhl a soukromí provozovatelé vysílání náklady na souběžné vysílání již uhradili ([95]).

(147) Španělské orgány mezitím povinnost souběžného vysílání uloženou soukromým provozovatelům vysílání zrušily královským výnosem č. 805/2014 ([96]), čím potvrdily argumentaci Komise z rozhodnutí o zahájení řízení, že ztráta diváků představuje pro provozovatele vysílání silnou podnikatelskou motivaci k souběžnému vysílání a/nebo že souběžné vysílání možná není nutné realizovat a/nebo si jej mohou provozovatelé vysílání financovat sami.

(148) S ohledem na výše uvedené úvahy dochází Komise k závěru, že přítomnost selhání trhu nebyla zjištěna. Žádným dalším přesně definovaným cílem společného zájmu španělské orgány či dotčené strany neargumentovaly.

([93]) KOM(2005) 107 v konečném znění.
([94]) Viz poznámka pod čarou 80.
([95]) Jak vyplývá z informací od španělských orgánů obdržených v září roku 2015.
([96]) Real Decreto 805/2014, de 19 de septiembre, por el que se aprueba el Plan Técnico Nacional de la Televisión Digital Terrestre y se regulan determinados aspectos para la liberación del dividendo digital.

(149) Při absenci přesně definovaného cíle společného zájmu není sporné opatření slučitelné s vnitřním trhem podle čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU.

(150) Přesto však budou níže rozvedeny další části ověření vyváženosti (popsané výše). Bude ukázáno, že i ony hovoří proti tomu, že by sporné opatření mělo být slučitelné s vnitřním trhem.

B. **Vhodně navržená podpora**

Podpora je vhodným nástrojem

(151) Veřejné orgány mají k řízení uvolňování digitální dividendy k dispozici různé prostředky. Ve věci, jež je předmětem tohoto rozhodnutí, se španělské orgány rozhodly uložit provozovatelům DTT povinnost souběžného vysílání a v souvislosti s dodatečnými náklady vzniklými v důsledku této povinnosti je odškodnit.

(152) Španělské orgány konkrétně v královském výnosu č. 365/2010 naplánovaly, že frekvence budou přerozděleny, jakož i kdy k tomu dojde. Královský výnos ukládal provozovatelům vysílání povinnost souběžného vysílání zároveň na novém i starém frekvenčním pásmu (tj. pásmu 800 MHz a 700 MHz), než jim budou přiděleny definitivní multiplexy ([97]) v nižší části frekvenčního pásma 700 MHz, tj. dokud se počet přijímacích zařízení (antén pro příjem vysílání) vhodných pro nové multiplexy nevyrovná počtu přijímacích zařízení pro multiplexy předchozí (jež byly přiděleny ve fázi přechodu). V zákoně o udržitelném hospodářství španělské orgány později uznaly právo provozovatelů vysílání na finanční odškodnění za náklady související s povinností souběžného vysílání.

(153) K dosažení sledovaného cíle, jímž bylo zajistit v přechodném období souběžné vysílání na více frekvencích, přesto postačovala regulační povinnost sama o sobě. Jak bylo vysvětleno ve 147. bodě odůvodnění, vzhledem k vývoji trhu v oblasti I si totiž španělské orgány uvědomily, že ani stanovit regulační povinnost souběžného vysílání nebylo pro bezproblémové uvolňování digitální dividendy nutné. S ohledem na výše uvedené úvahy vyvozuje Komise závěr, že sporné opatření nepředstavuje vhodný nástroj.

Motivační účinek a nezbytnost podpory

(154) Pokud jde o motivační účinek a nezbytnost sporného opatření, je třeba posoudit, zda by se soukromí provozovatelé vysílání sami od sebe rozhodli vysílat souběžně a zda by tak v témže časovém rámci učinili i bez státní podpory.

(155) Španělské orgány během formálního vyšetřovacího řízení nadále trvaly na tom, že soukromí provozovatelé vysílání by nebyli ochotni vysílat souběžně: financovali již nákladný přechod z analogového na digitální televizní vysílání a vyřešili problémy vzniklé v důsledku tohoto přechodu, např. interference na digitálních zemských kanálech, jež jim byly původně přiděleny, a žádný další prospěch by jim z přesunu na jiné frekvenční pásmo neplynul.

(156) I přes výše uvedená tvrzení však nebylo řádně prokázáno, že by se provozovatelé vysílání při absenci podpory postavili proti souběžnému vysílání. Jejich tržní chování ve skutečnosti dokázalo, že by tomu tak nebylo.

(157) Podle názoru Komise plyne z povinnosti zajistit kontinuitu a kvalitu služby, kterou licence provozovatelům vysílání ukládají, že by si měli souběžné vysílání během přechodného období financovat sami ([98]). V rozhodnutí o zahájení řízení měla Komise v tomto ohledu za to, že by zřejmě k zajištění bezproblémového uvolnění digitální dividendy postačovalo uložit provozovatelům vysílání prostřednictvím právního aktu povinnost souběžného vysílání na vlastní náklady. Skutečnost, že i tato výslovná povinnost byla později, jak je vysvětleno ve 147. bodě odůvodnění, zrušena, pouze dokazuje, že závazek soukromých provozovatelů vysílání zajistit v rámci licence kontinuitu služby s sebou nese nutnost financovat souběžné vysílání z vlastních prostředků, přičemž tito provozovatelé vysílání mají v každém případě dostatečnou motivaci, aby dotčenou službu poskytovali sami, z čehož vyplývá, že sporné opatření nebylo nezbytné.

([97]) Při přechodu z analogového na digitální vysílání (ve fázi I) přidělilo Španělsko provozovatelům vysílání přechodné multiplexy. Po uvolnění digitální dividendy (ve fázi II) jim následně přidělilo definitivní multiplexy.

([98]) Přirozeně to španělským orgánům nebránilo uložit provozovatelům vysílání až do doby, kdy jim budou definitivně přiděleny multiplexy v pásmu 700 MHz, povinnost souběžně vysílat v obou frekvenčních pásmech, aby bylo zajištěno bezproblémové uvolňování digitální dividendy.

(158) S ohledem na výše uvedené úvahy dochází Komise k závěru, že španělské orgány neprokázaly u sporného opatření motivační účinek a nezbytnost.

Přiměřenost

(159) V souvislosti s prověřováním vyváženosti je důležité posoudit, zda je opatření, jež orgány přijaly, s ohledem na nutnost napravit selhání trhu a posílit hospodářskou soutěž na trhu přiměřené. Pokud jde o přiměřenost, shledala Komise ve svém rozhodnutí ve věci *Zavedení DVB-T ve spolkových zemích Berlín a Braniborsko* ([99]), že je nutné porovnat přijaté opatření s možnými alternativami: „Státní regulace by neměla ani přikazovat ani zvýhodňovat používání jedné určité digitální přenosové trasy jako kabelový, satelitní, pozemní přenos nebo televizní vysílaní prostřednictvím DSL a měla by tak dodržovat zásadu „neutrality technologie". Jak je uvedeno v rámcové směrnici, není tím vyloučeno, aby každý členský stát podnik[l] v odůvodněných případech přiměřené kroky pro podporu určitých specifických služeb, jako např. digitální televizní vysílání jako prostředek pro účinné využívání kmitočtového spektra […]. To znamená, že se v zásadě každá síť účastní hospodářské soutěže podle svých vlastních sil, ale že se mohou brát v úvahu zásahy, jež směřují k tomu, aby se zvláště napravila selhání trhu pro danou síť. V konečném důsledku se na trhu prosadí ty sítě, které přinesou spotřebitelům největší výhody." V této věci dospěla Komise k závěru, že podpora nebyla ani nezbytná ani přiměřená.

(160) Pokud jde o věc, jež je předmětem tohoto rozhodnutí, konstatuje Komise, že se sporné opatření omezuje na mimořádné výdaje, které soukromým provozovatelům vysílání nutně vzniknou v důsledku povinnosti souběžného vysílání v souvislosti s jejich povinností 96 % pokrytí v oblasti I. Výše odškodnění je stanovena tak, aby pokrývala pouze náklady související s uvedenou povinností souběžného vysílání.

(161) Španělská vláda měla v úmyslu poskytnout provozovatelům vysílání odškodnění odpovídající 100 % dodatečných nákladů souvisejících se souběžným vysíláním. Španělské orgány přitom tvrdily, že odškodnění odpovídající 100 % dodatečných nákladů je nezbytné vzhledem k finanční situaci provozovatelů vysílání, kteří přechod na digitální vysílání financovali z vlastních prostředků. Uvedly navíc, že bez finančních prostředků poskytnutých prostřednictvím sporného opatření by někteří místní provozovatelé vysílání skončili v úpadku. Španělské orgány však nepředložily dostatečně přesvědčivé důkazy, jež by podporu v tomto rozsahu odůvodňovaly.

(162) V rozhodnutí o zahájení řízení měla Komise za to, že nelze ani vyloučit, že by případné selhání trhu mohlo být napraveno podporou menšího rozsahu, a to buď podporou zaměřenou pouze na podniky, které prokážou, že ji nezbytně potřebují, nebo zkrácením doby souběžného vysílání. Tento přístup však španělské orgány od počátku nezvažovaly.

(163) Španělské orgány rovněž nepředložily přesvědčivé důkazy, a zejména nákladovou studii, jež by prokazovaly, že rozhodnutí přerozdělit multiplexy v pásmu 800 MHz do jiného zemského frekvenčního pásma představovalo nejlevnější a nejrychlejší způsob, jak uvolnit digitální dividendu.

(164) S ohledem na výše uvedené úvahy dochází Komise k závěru, že španělské orgány neprokázaly, že je sporné opatření přiměřené a omezuje se rozsahem na nezbytné minimum.

Technologická neutralita

(165) Komise význam technologické neutrality při přechodu na digitální vysílání několikrát zdůraznila. Ve svém sdělení o přechodu z analogového na digitální vysílání vyjádřila Komise svůj záměr jednat v souladu s „duchem „nového regulačního rámce pro elektronické komunikace", jehož základem je iniciativa trhu a technologická neutralita" ([100]). Případné zásahy členských států by tedy neměly nepatřičně narušovat hospodářskou soutěž mezi platformami, aby se každá z nich mohla hospodářské soutěže účastnit „podle svých vlastních sil" za „rovných regulačních podmínek".

([99]) Rozhodnutí Komise 2006/513/ES ze dne 9. listopadu 2005 o státní podpoře, kterou poskytla Spolková republika Německo ve prospěch zavedení digitálního pozemního televizního vysílání (DVB-T) ve spolkových zemích Berlín a Braniborsko (Úř. věst. L 200, 22.7.2006, s. 14).

([100]) Oddíl 2.1.3.

(166) Obdobně ukládá čl. 9 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ([101]) členským státům povinnost zajistit, aby v rádiových kmitočtových pásmech, která jsou v jejich národním plánu přidělování kmitočtových pásem prohlášena za dostupná pro služby elektronických komunikací v souladu s právními předpisy Unie, mohly být využity všechny typy technologií služeb elektronických komunikací. Je pravda, že totéž ustanovení členským státům umožňuje na typy technologií pro rádiové sítě a bezdrátový přístup použité pro služby elektronických komunikací uvalit přiměřená a nediskriminační omezení, je-li to nezbytné mimo jiné k zajištění: c) technické kvality služby či f) splnění cíle obecného zájmu, jako je předcházení neefektivnímu využívání rádiových frekvencí či ochrana života a zdraví. Ve věci, jež je předmětem tohoto rozhodnutí, však španělské orgány netvrdily ani neprokázaly, že by na základě těchto důvodů byla, pokud jde o sporné opatření, odůvodněna výjimka ze zásady technologické neutrality.

(167) Podle argumentace španělských orgánů mělo být sporné opatření naopak technologicky neutrální v tom smyslu, že soukromí provozovatelé vysílání mají možnost zvolit si pro souběžné vysílání kteroukoliv z dostupných technologických platforem. Tento argument Komise během formálního vyšetřovacího řízení ověřovala a zjistila, že takovémuto scénáři brání stávající licence, které soukromým provozovatelům vysílání ukládají povinnost využít k zajištění 96 % zeměpisného pokrytí v oblasti I technologií DTT.

(168) Rozhodnutí Komise týkající se státní podpory přechodu na digitální vysílání tento přístup potvrzují. Komise v rozhodnutích ve věci *Zavedení DVB-T ve spolkových zemích Berlín a Braniborsko* ([102]) a ve věci *Podpora na digitální dekodéry* ([103]), která potvrdil Tribunál ([104]), jakož i ve svých rozhodnutích proti Španělsku o zavedení digitální pozemní sítě v oblasti II ([105]), která potvrdil Tribunál ([106]), uvedla, že: 1) technologie DTT ostatní technologie nepředčí, že 2) pokud by této platformě byla poskytnuta podpora, představovalo by to neodůvodněnou výjimku ze zásady technologické neutrality a že 3) diskriminace v rozporu se zásadou technologické neutrality brání tomu, aby bylo nějaké opatření prohlášeno za slučitelné s vnitřním trhem.

(169) Jak bylo vysvětleno výše, soukromí provozovatelé vysílání platí za vysílání svého obsahu provozovatelům platformy DTT, kteří tak mají z opatření nepřímý prospěch. Je tedy třeba zabývat se zásadou technologické neutrality s ohledem na provozovatele platforem.

(170) Ve Španělsku byla technologie zvolena na samém počátku správního procesu, kdy byl schválen královský výnos č. 365/2010. Přestože královský výnos vycházel výlučně z toho, že do konce roku 2014 dojde k přerozdělení do nižšího zemského frekvenčního pásma, a zejména k přesunu DTT na frekvence pod pásmem 800 MHz, bylo uvolnění tohoto pásma telekomunikačním operátorům stanoveno a poskytnutí finančního odškodnění za náklady na souběžné vysílání výhradně ve prospěch platformy DTT na úkor alternativních platforem ve vnitrostátním právu zakotveno až s přijetím zákona o udržitelném hospodářství v roce 2011.

(171) Španělské orgány tvrdily, že sporné opatření spočívá pouze v odškodnění za škody vzniklé přerozdělením zemských frekvencí. Jiné platformy (například satelitní či kabelové vysílání nebo vysílání prostřednictvím IPTV atd.) podle nich nejsou dotčeny, protože nemusí za účelem uvolnění digitální dividendy měnit kanály, a není pro ně tedy třeba zavádět kompenzační opatření. Dále španělské orgány argumentují v tom smyslu, že vysílat místní a regionální programy prostřednictvím satelitní platformy je méně vhodné než je vysílat prostřednictvím platformy DTT, a dodávají, že určitý prémiový obsah zakoupený provozovateli vysílání lze vysílat pouze na území Španělska, či dokonce pouze prostřednictvím zemského vysílání.

(172) Komise k těmto argumentům uvádí, že na úrovni provozovatelů platforem jsou k dispozici různé vysílací platformy, které by mohly nabídnout alternativní způsob, jak řešit skutečnost, že frekvence na příslušném španělském trhu jsou vzácným zdrojem. V případě satelitního vysílání by například nebylo nutné upravovat

([101]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) (Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 33. Zvláštní vydání v českém jazyce: kapitola 13 svazek 029 s. 349).
([102]) Státní podpora C25/2004, *Zavedení DVB-T ve spolkových zemích Berlín a Braniborsko – Německo*.
([103]) Státní podpora C52/2005, *Podpora na digitální dekodéry (Mediaset) – Itálie*.
([104]) Rozsudek ze dne 6. října 2009, *Německo v. Komise ve věci DVB-T – Berlín/Braniborsko*, T-21/06, ECLI:EU:T:2009:387; jakož i rozsudek ze dne 15. června 2010, *Mediaset v. Komise*, T-177/07, ECLI:EU:T:2010:233.
([105]) Viz poznámka pod čarou 21.
([106]) Viz poznámka pod čarou 79.

spektrum v pásmu UKV. Španělské orgány navíc, jak vyplývá z informací, které samy poskytly, neprovedly šetření *ex ante* (například prostřednictvím veřejné konzultace či zadáním studie), v jehož rámci by vyzvaly zúčastněné strany, aby se k těmto otázkám vyjádřily, ani neprovedly studii nákladů a přínosů, která by porovnala alternativní řešení. O žádném alternativním přerozdělení frekvencí se tedy neuvažovalo.

(173) Jestliže sporné opatření poskytuje odškodnění za náklady, jež jsou přirozeně spojeny s jednou konkrétní platformou, narušuje naopak hospodářskou soutěž mezi různými platformami (tj. jednotlivými technologickými řešeními), což je také podrobněji vysvětleno v 179.–181. bodě odůvodnění. Vzhledem k tomu, že alternativní platformy při změně využití spektra nevytvářejí obdobné náklady a nejsou závislé na radiových frekvencích pásma UKV jakožto vzácném zdroji, nepodporuje sporné opatření nejefektivnější technologické řešení.

(174) S ohledem na výše uvedené úvahy dochází Komise k závěru, že španělské orgány neprokázaly, že by sporné opatření bylo technologicky neutrální.

C. **Rozsah narušení hospodářské soutěže a vliv na obchod mezi členskými státy**

(175) Komise již posuzovala řadu státních opatření, jež se týkala přechodu na digitální vysílání ([107]). Vysvětlila přitom, že členské státy mají několik možností, jak na přechod na digitální vysílání, mimo jiné i na souběžné vysílání, poskytnout veřejné prostředky, a to za předpokladu, že dotčená opatření zbytečné nenarušují hospodářskou soutěž mezi technologiemi nebo společnostmi, že jsou přiměřená a omezí se z hlediska rozsahu na nezbytné minimum. Tytéž podmínky jako v případě přechodu na digitální vysílání by analogicky měly platit i pro opatření oznámené španělskými orgány, jež je předmětem tohoto rozhodnutí.

(176) Ve věci, jež je předmětem tohoto rozhodnutí, může k narušení hospodářské soutěže vzhledem k přítomnosti přímých i nepřímých příjemců podpory docházet na různých úrovních.

Narušení hospodářské soutěže na úrovni soukromých provozovatelů vysílání

(177) Jak již bylo dovozeno, jsou soukromí provozovatelé vysílání využívající platformu DTT zvýhodněni tím, že se jim poskytuje odškodnění za náklady, které by jinak obvykle museli nést. Sporné opatření mění jejich chování v běžných tržních podmínkách. Při absenci odškodnění by totiž, jak tvrdí španělské orgány, někteří z dotčených provozovatelů vysílání nebyli s to financovat souběžné vysílání a skončili by v úpadku, v důsledku čehož by museli vrátit svou licenci. V takovém případě by o uvolněnou licenci mohli požádat jiní provozovatelé vysílání. Díky spornému opatření si však soukromí provozovatelé zemského vysílání udržují své stávající postavení a rovněž licence na zemské vysílání, jež jsou vzácným zdrojem, a toto opatření tak brání vstupu jiných provozovatelů vysílání na tento trh. Jediným závěrem, který lze na základě informací, jež má Komise k dispozici, vyvodit, je, že toto opatření chrání postavení stávajících účastníků trhu.

(178) Sporné opatření tedy narušuje hospodářskou soutěž na úrovni soukromých provozovatelů vysílání, a to v rozsahu, jenž je v rozporu se společným zájmem.

Narušení hospodářské soutěže na úrovni provozovatelů platforem

(179) Odškodněním provozovatelů vysílání za náklady v souvislosti se souběžným vysíláním prostřednictvím infrastruktury DTT se tito provozovatelé pobízejí k tomu, aby i nadále používali zemskou platformu místo toho, aby zvážili, zda by v jejich zájmu nebylo přejít na platformu jinou. Dochází tak k narušení hospodářské soutěže na úrovni vysílacích platforem.

(180) Provozovatelé DTT v oblasti I navíc mají prospěch z regulačního zásahu v podobě NTP, který ukládá provozovatelům vysílání povinnost pokrýt 96 % obyvatelstva prostřednictvím DTT. Provozovatele vysílání jejich licence při zajištění předepsaného minimálního zeměpisného pokrytí rovněž neopravňují k použití jiných alternativních platforem (tj. satelitního či kabelového vysílání či IPTV). Při použití alternativní platformy by totiž o licence přišli. V důsledku toho bude většina výdajů na souběžné vysílání *de facto* vynaložena na využití platformy DTT společnosti Abertis, a to vzhledem k postavení, které tato společnost na trhu zaujímá. Toto zvýhodnění se poskytuje na úkor jiných technologických platforem, které digitálnímu pozemnímu vysílání na témže trhu konkurují, například technologie satelitního vysílání.

([107]) Viz poznámka pod čarou 80.

(181) Sporné opatření tedy narušuje hospodářskou soutěž na úrovni provozovatelů platforem, a to v rozsahu, jenž je v rozporu se společným zájmem.

Posouzení

(182) S ohledem na výše uvedené úvahy dochází Komise k závěru, že zvýhodnění jak soukromých provozovatelů vysílání DTT, tak provozovatelů platforem DTT je na úkor jiných soukromých provozovatelů vysílání a provozovatelů alternativních technologických platforem, kteří s nimi soutěží na témže trhu, a narušuje hospodářskou soutěž na různých úrovních, a to v rozsahu, jenž je v rozporu se společným zájmem.

Závěr

(183) Dochází se k závěru, že sporné opatření není vhodným, nezbytným, přiměřeným ani technologicky neutrálním nástrojem a že narušuje hospodářskou soutěž a ovlivňuje obchod mezi členskými státy, a to v rozsahu, jenž je v rozporu se společným zájmem.

5. **ZÁVĚR**

(184) Komise shledává, že sporné opatření, jež si klade za cíl odškodnit soukromé provozovatele vysílání za náklady na souběžné vysílání v souvislosti s uvolněním digitálním dividendy, nesplňuje požadavky čl. 107 odst. 3 Smlouvy, a je tedy neslučitelné s vnitřním trhem.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Státní podpora oznámená Španělským královstvím, jež si klade za cíl odškodnit soukromé provozovatele vysílání za náklady na souběžné vysílání v souvislosti s uvolněním digitální dividendy, nesplňuje požadavky čl. 107 odst. 3 Smlouvy, a je tedy neslučitelná s vnitřním trhem. Tato státní podpora proto poskytnuta být nesmí.

Článek 2

Španělské království informuje Komisi do dvou měsíců ode dne oznámení tohoto rozhodnutí o opatřeních, jež k dosažení souladu s ním přijalo.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno Španělskému království.

V Bruselu dne 5. srpna 2016.

Za Komisi
Margrethe VESTAGER
členka Komise